

Broj: 03-02-1057/2017
Sarajevo, 26.05.2025. godine

**PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

- Predstavnički dom -
gosp. Dragan Mioković, predsjedavajući

VRLO HITNO

- Dom naroda -
gosp. Tomislav Martinović, predsjedavajući

Poštovani,

U skladu s članom IV.B.3.7.c) (III) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa čl. 191. i 192. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 69/07, 2/08, 26/20 i 13/24) i sa čl. 186. i 187. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 27/03, 21/09, 24/20 i 60/24), radi razmatranja i usvajanja po hitnom postupku, dostavljam Vam **PRIJEDLOG ZAKONA O DUGU, ZADUŽIVANJU I GARANCIJAMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**, koji je utvrdila Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 55. sjednici, održanoj 26.05.2025. godine.

S tim u vezi, molim Vas da, u skladu sa čl. 99. i 100. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 69/07, 2/08, 26/20 i 13/24), navedeni prijedlog zakona uvrstite u Prijedlog dnevnog reda 21. redovne sjednice Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH, zakazane za 28.05.2025. godine.

Prijedlog zakona se dostavlja na službenim jezicima i pismima Federacije Bosne i Hercegovine u printanoj i elektronskoj formi (CD).

Istovremeno, iz parlamentarne procedure povlačim Prijedlog zakona o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine koji sam u parlamentarnu proceduru uputio aktom broj: 03-02-1057/2017 od 12.05.2025. godine.

S poštovanjem,

Prilog:

- Prijedlog zakona na bosanskom jeziku (CD)
- Obrazac broj 2
- Obrazac broj 1a
- Obrazac IFP-NE
- Izjava o usklađenosti

**Co: Federalno ministarstvo finansija-
Federalno ministarstvo financija
gosp. Toni Kraljević, ministar**

Co: predet

PRIJEDLOG

ZAKON
O DUGU, ZADUŽIVANJU I GARANCIJAMA U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

O B R A Z L O Ž E N J E

PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Predlažemo da se Prijedlog Zakona o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine donese po hitnom postupku u skladu s članom 191. Poslovnika o radu Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine i članom 186. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, koji predviđaju da se zakon može donijeti po hitnom postupku kojim se uređuju odnosi i pitanja za čije uređivanje postoji neodložna potreba i ako bi donošenje zakona u redovnom postupku moglo imati štetne posljedice za Federaciju BiH.

Potreba za donošenjem novog Zakona o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine po hitnom postupku proizlazi iz nekoliko ključnih razloga, usmjerenih na stabilizaciju javnih finansija, povećanje transparentnosti i efikasnosti upravljanja dugom, te usklađivanje s međunarodnim standardima.

Postojeći zakonski okvir ne omogućava optimalno upravljanje javnim dugom. Donošenje novog zakona po hitnom postupku omogućit će brzu implementaciju mjera za efikasnije upravljanje dugom, uključujući definisanje jasnih pravila za preuzimanje duga, izdavanje garancija i praćenje duga. Time se smanjuje rizik od nekontroliranog rasta duga i osigurava održivost javnih finansija.

Jedan od ključnih ciljeva novog zakona je povećanje transparentnosti procesa zaduživanja i izdavanja garancija. Hitnim donošenjem zakona osigurat će se brza implementacija odredbi koje će propisati strožije zahtjeve za objavljivanje informacija o dugu, garancijama i zaduživanju, što će unaprijediti javnu kontrolu i odgovornost institucija.

Novi zakon ima za cilj uspostaviti strožiju finansijsku disciplinu ne samo na federalnom nivou, već i na nivou kantona, gradova i općina.

Donošenje novog zakona je u skladu s preporukama međunarodnih finansijskih institucija (MMF, Svjetska banka) koje naglašavaju važnost modernog i sveobuhvatnog zakonskog okvira za upravljanje javnim dugom. Usklađivanje s ovim standardima doprinosi jačanju povjerenja investitora, što je ključno za budući ekonomski razvoj Federacije BiH.

ZAKON
O DUGU, ZADUŽIVANJU I GARANCIJAMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE *

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Član 1.
(Predmet Zakona)

- (1) Ovim Zakonom uređuju se uslovi, način i postupak zaduživanja Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), kantona, gradova, općina, vanbudžetskih korisnika i javnih preduzeća u Federaciji, izdavanje garancija Federacije, kantona, gradova i općina, osiguranje sredstava za servisiranje duga, vođenje evidencija i izvještavanje o dugu i garancijama u Federaciji, te druga pitanja koja se odnose na dug i garancije.
- (2) Ovim propisom se u zakonodavstvo Federacije djelomično preuzima Direktiva Vijeća 2011/85/EU od 08. novembra 2011. godine o zahtjevima za budžetske okvire država članica (Sl.L. 306, 23.11.2011.) (CELEX broj: 02011L0085-20240430), posljednji prečišćeni tekst od 30. aprila 2024. godine.

Član 2.
(Definicije)

Termini koji se koriste u ovom Zakonu imaju sljedeća značenja:

- 1) **Akt o preuzimanju finansijske obaveze** je pisani sporazum, ugovor, prospekt ili drugi finansijski aranžman koji sadrži uslove pod kojima je dužnik dobio sredstva od povjerioca ili odredbe kojima se regulira otplata pozajmljenih sredstava, kao i drugi finansijski aranžmani u skladu sa zakonom na osnovu kojih za dužnika nastaju finansijske obaveze.
- 2) **Budžetski rashodi** propisani su zakonom i propisima donesenim na osnovu zakona za poslove, funkcije i programe koji se planiraju u finansijskim planovima budžetskih korisnika, odnosno u budžetu.
- 3) **Deficit proizašao iz gotovinskog toka** je privremeni deficit prouzrokovan razlikom u vremenu prikupljanja budžetskih prihoda i plaćanja budžetskih rashoda i baziran je na budžetu u kojem ukupno planirani budžetski prihodi nisu manji od ukupnih budžetskih rashoda za tu fiskalnu godinu.
- 4) **Direktna garancija** je garancija izdavaoca garancije izdata direktno u korist povjerioca.
- 5) **Direktni unutrašnji dug Federacije** je dug nastao direktno u ime Federacije i isključuje relevantni unutrašnji dug.
- 6) **Direktni vanjski dug Federacije** je dug nastao direktno u ime Federacije i isključuje relevantni vanjski dug Federacije.
- 7) **Državna pomoć** je svaki stvarni ili potencijalni javni rashod ili umanjeno ostvarenje javnog prihoda, postojećeg, planiranog ili potencijalnog, koja može biti dodijeljena ili planirana direktno ili indirektno od davaoca državne pomoći, u bilo kojem obliku, čime se narušava ili postoji opasnost od narušavanja konkurencije na tržištu stavljajući u povoljniji položaj određene privredne subjekte, proizvodnju ili trgovinu određenih proizvoda, ili pružanje određenih usluga, ako to utječe na ispunjavanje međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine iz ove oblasti.
- 8) **Državni dug** je dug Bosne i Hercegovine izražen u domaćoj valuti čiji je dužnik Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ministarstvo finansija i trezora), u ime Bosne i Hercegovine.
- 9) **Dug** je finansijska obaveza za pozajmljena novčana sredstva nastala u skladu sa aktom o preuzimanju finansijske obaveze.
- 10) **Dug Federacije** je vanjski i unutrašnji dug Federacije izražen u domaćoj ili stranoj valuti, po kojem je dužnik, direktno ili indirektno, Federalno ministarstvo finansija-Federalno ministarstvo financija (u daljem tekstu: Federalno ministarstvo finansija) u ime Federacije, i ne obuhvata dug kantona, gradova i općina. U dug Federacije uključuje se i dug Federacije koji je do sada nastao u skladu sa zakonom koji je bio na snazi u vrijeme zaduženja.
- 11) **Dug grada i općine** je unutrašnji i vanjski dug grada i općine.
- 12) **Dug kantona** je unutrašnji i vanjski dug kantona.
- 13) **Dugoročni dug** je dug koji se otplaćuje u roku dužem od jedne godine od dana zaduženja.

- 14) **Dužnik** je strana koja primarno ima obavezu izmirenja finansijske obaveze.
- 15) **Finansijski lizing** je sporazum za lizing kapitalne investicije na određeni vremenski period s tim da na kraju tog perioda kapitalna investicija postaje vlasništvo dužnika kao što je definirano zakonom.
- 16) **Garancija** je preuzeta finansijska obaveza u vidu jednostrane pisane izjave izdavaoca garancije ili dvostranog sporazuma zaključenog između izdavaoca garancije i korisnika garancije da izdavalac garancije plati dospjelu, a neizmirenu obavezu, u slučaju da dužnik, koji ima primarnu obavezu za izvršenje dospjele finansijske obaveze osigurane garancijom, nije izvršio takvu obavezu.
- 17) **Indirektna garancija** je protugarancija izdata u korist drugog garanta.
- 18) **Indirektni dug Federacije** je dug Federacije nastao u ime i za račun dužnika i koji dužnik servisira prema Federaciji u skladu sa uslovima definiranim ugovorom.
- 19) **Javno preduzeće** je pravno lice upisano u sudski registar kao privredno društvo i koje obavlja djelatnost od javnog društvenog interesa (energetika, komunikacije, komunalne djelatnosti, upravljanje javnim dobrima i druge djelatnosti od javnog društvenog interesa) ili pravno lice definirano kao javno preduzeće posebnim propisom.
- 20) **Javna zdravstvena ustanova** je ustanova koja obavlja zdravstvenu djelatnost u javnom interesu u skladu sa propisima o zdravstvenoj zaštiti i registraciji ustanova u Federaciji čiji je osnivač Parlament Federacije, skupština kantona, gradsko ili općinsko vijeće.
- 21) **Javni dug Federacije** predstavlja ukupan dug svih institucionalnih jedinica u Federaciji koje su prema pravilima statističke metodologije Evropske unije razvrstane u sektor opće države, a obuhvata ukupan dug Federacije, kantona, gradova i općina i vanbudžetskih korisnika, isključujući dug između ovih subjekata.
- 22) **Kapitalna investicija** ili kapitalno ulaganje je ulaganje u povećanje i očuvanje vrijednosti imovine, ulaganja u zemljište, građevine, opremu i drugu materijalnu i nematerijalnu imovinu, a koja ima period amortizacije duži od jedne godine.
- 23) **Korisnik garancije** je povjerilac odnosno drugi garant kojem se, u slučaju neispunjenja dospjele finansijske obaveze od strane dužnika, izdavalac garancije obavezuje da će ispuniti ugovorenu obavezu, ako su ispunjeni uslovi iz garancije.
- 24) **Kratkoročni dug** je dug koji se otplaćuje u roku kraćem od jedne godine od dana zaduženja.
- 25) **Povjerilac** je kreditor, zajmodavac, lizing društvo i investitor u vrijednosne papire dužnika.
- 26) **Prihodi** u smislu ovog Zakona podrazumijevaju, bez ograničenja, porezne i neporezne prihode i ostale prihode utvrđene zakonima i drugim propisima.
- 27) **Princip krajnjeg korisnika** alocira obaveze Federacije o izvršenju otplate vanjskog duga na osnovu mjesta korištenja kreditnih sredstava u vrijeme kada je taj dug nastao.
- 28) **Privredni subjekti u poteškoćama** su oni koji nisu u stanju da, bilo svojim vlastitim sredstvima ili sredstvima koja mogu dobiti od svojih vlasnika (dioničara) ili povjerilaca zaustave gubitke, što bi bez intervencije javnih organa, u kratkom ili srednjem roku, gotovo sigurno rezultiralo prestankom njihovog poslovanja.
- 29) **Redovni prihodi** podrazumijevaju prihode koji ne uključuju transfere ostalih nivoa vlasti i fondova izuzev redovnih zakonskih transfera, transfere od inostranih vlada i međunarodnih organizacija, i prihode iz posebnih ugovora: sufinansiranje građana za jedinicu lokalne zajednice, te druge jednokratne prihode koji se neće kontinuirano realizirati u budućim periodima.
- 30) **Refinansiranje** je zaduživanje radi zatvaranja postojećeg duga novim dugom.
- 31) **Relevantni dug Federacije** je dug Federacije u čije ime se zadužila Bosna i Hercegovina i koji je plativ iz sredstava koje osigurava Federacija.
- 32) **Relevantni dug kantona** je dug kantona u čije ime se zadužila Federacija i koji je plativ iz sredstava koje osigurava kanton.
- 33) **Relevantni dug grada ili općine** je dug grada ili općine u čije ime se zadužila Federacija ili kanton i koji je plativ iz sredstava koje osigurava grad ili općina.
- 34) **Reprogram** je promjena već ugovorenih uvjeta kredita ili zajma koja može uključivati promjenu u načinu i roku otplate, promjenu kamatne stope, odgodu plaćanja dospjelog dugovanja i mirovanje otplate.
- 35) **Servisiranje duga** je uplata sredstava svake fiskalne godine za glavniciu, kamatu, diskont i druge obaveze na osnovu duga uključujući ostale prateće troškove.
- 36) **Stalno izdvajanje namjenskih sredstava** je ovlaštenje u budžetu i zakonu odnosno odluci o izvršenju budžeta za tekuću godinu koje daje nadležno zakonodavno ili predstavničko tijelo radi izdvajanja namjenskih sredstava u konkretnu svrhu.

- 37) **Ukupan dug Federacije** predstavlja dug svih institucionalnih jedinica Federacije koje su prema pravilima statističke metodologije Evropske unije razvrstane u sektor opće države, a obuhvata dug Federacije i federalnih vanbudžetskih korisnika, isključujući dug između ovih subjekata.
- 38) **Ukupan dug grada ili općine** predstavlja dug svih institucionalnih jedinica grada ili općine koje su prema pravilima statističke metodologije Evropske unije razvrstane u sektor opće države, a obuhvata dug grada odnosno općine i vanbudžetskih korisnika grada odnosno općine, isključujući dug između ovih subjekata.
- 39) **Ukupan dug kantona** predstavlja dug svih institucionalnih jedinica kantona koje su prema pravilima statističke metodologije Evropske unije razvrstane u sektor opće države, a obuhvata dug kantona i vanbudžetskih korisnika kantona, isključujući dug između ovih subjekata.
- 40) **Unutrašnja garancija** je garancija kojom se garantira otplata unutrašnjeg duga dužnika.
- 41) **Unutrašnji dug Federacije, kantona, grada i općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća** je dug Federacije, kantona, grada i općine izuzimajući njihov vanjski dug.
- 42) **Vanbudžetski fond** je pravno lice, osnovano na osnovu zakona, koje se finansira iz namjenskih doprinosa i drugih prihoda. Vanbudžetskim fondovima u smislu ovog Zakona smatraju se fondovi socijalne sigurnosti: Federalni zavod za penzijsko i invalidsko osiguranje, Federalni zavod za zapošljavanje, Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije BiH, kantonalni zavodi zdravstvenog osiguranja i kantonalne službe za zapošljavanje.
- 43) **Vanbudžetski korisnik** u smislu ovog Zakona je privredno društvo, organizacija, ustanova ili drugo pravno lice u kojem Federacija, kanton, grad ili općina ima odlučujući utjecaj na upravljanje i koje se prema pravilima statističke metodologije Evropske unije razvrstava u sektor opće države, a nije budžetski korisnik.
- 44) **Vanjska garancija** predstavlja garanciju kojom se garantira otplata vanjskog duga dužnika.
- 45) **Vanjski dug Federacije, kantona, grada i općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća** je dug prema inostranim povjeriocima plativ u stranoj valuti.
- 46) **Vrijednosni papiri Federacije, kantona, gradova, općina, vanbudžetskih korisnika i javnih preduzeća** su prenosive isprave u nematerijalizovanom obliku-elektronski zapisi na osnovu kojih se ostvaruju prava prema emitentu i čine obavezu emitenta u skladu sa Zakonom i odlukom o emisiji vrijednosnih papira.
- 47) **Zaduživanje** je stvaranje finansijske obaveze po osnovu ugovora o kreditu, zajmu, finansijskom lizingu i izdavanju vrijednosnih papira.

POGLAVLJE II. DUG I ZADUŽIVANJE

Odjeljak A. Status, kategorije i instrumenti osiguranja duga

Član 3. (Dug kao apsolutna obaveza)

- (1) Dug Federacije predstavlja apsolutnu i безусловnu obavezu Federacije u skladu sa uslovima definiranim ugovorom o kreditu, zajmu, finansijskom lizingu i propisima o emisiji vrijednosnih papira, te zakonom i drugim aktom kojim je Federacija preuzela dug drugog pravnog lica kao svoj javni dug.
- (2) Dug kantona predstavlja apsolutnu i безусловnu obavezu kantona u skladu sa uslovima definiranim ugovorom o kreditu, zajmu, finansijskom lizingu i propisima o emisiji vrijednosnih papira, te zakonom ili drugim aktom kojim je kanton preuzeo dug drugog pravnog lica kao svoj javni dug.
- (3) Dug grada odnosno općine predstavlja apsolutnu i безусловnu obavezu grada ili općine u skladu sa uslovima definiranim ugovorom o kreditu, zajmu, finansijskom lizingu i propisima o emisiji vrijednosnih papira, te drugim aktom kojim je grad odnosno općina preuzela dug drugog pravnog lica kao svoj javni dug.
- (4) Dug vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća predstavlja apsolutnu i безусловnu obavezu vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća u skladu sa uslovima definiranim ugovorom o kreditu, zajmu, finansijskom lizingu i propisima o emisiji vrijednosnih papira.

Član 4.
(Državni dug)

- (1) Državni dug obuhvata i dug Bosne i Hercegovine koji je nastao u skladu sa zakonom koji je bio na snazi u vrijeme zaduženja.
- (2) U svrhu utvrđivanja državnog duga, kada je neizmirena obaveza izražena u zakonskoj valuti, izuzimajući domaću valutu, vrijednost će se preračunati u domaću valutu u vrijeme vršenja procjene, prema zvaničnom kursu Centralne banke Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Centralna banka).

Član 5.
(Status otplate duga)

- (1) Sve obaveze koje čine unutrašnji i vanjski dug Federacije imaju jednak status, bez obzira na to kada su nastale i da li su nastale izdavanjem vrijednosnih papira, uzimanjem kredita, zajmova, finansijskog lizinga ili preuzimanjem duga.
- (2) Otplata glavnice duga, plaćanje kamata, naknada i ostalih obaveza na taj dug su prioriteta obaveza Federacije, bez obzira na izvore prihoda i da li su položena na račun u komercijalnoj banci ili na račun kod Centralne banke i ne podliježu, sada ili kasnije, bilo kojem drugom potraživanju.
- (3) Odredbe stava (1) i (2) ovog člana na odgovarajući način se primjenjuju na kantone, gradove i općine.

Član 6.
(Instrumenti osiguranja duga)

- (1) Dug Federacije se može dodatno osigurati:
 - a) Mjenicom;
 - b) Cjelokupnim ili dijelom prihoda koji se očekuje od kapitalne investicije;
 - c) Garancijom banke i društva za finansijsko osiguranje i garancijom Bosne i Hercegovine.
- (2) Dug kantona, grada i općine se može dodatno osigurati:
 - a) Mjenicom;
 - b) Namjenskim novčanim depozitom do visine godišnjeg anuiteta;
 - c) Cjelokupnim ili dijelom prihoda koji se očekuje od kapitalne investicije;
 - d) Prihodima od indirektnih poreza koji pripadaju kantonu, gradu i općini;
 - e) Garancijom banke i društva za finansijsko osiguranje, garancijom Bosne i Hercegovine i Federacije, a dug grada i općine i garancijom kantona.
- (3) U slučaju da se otplata duga dodatno osigurava instrumentima osiguranja iz st. (1) i (2) ovog člana odlukom o zaduženju utvrđuje se i ovlaštenje za davanje instrumenata iz stava (1) tač. a) i b) i iz stava (2) tač. a), b), c) i d) ovog člana.
- (4) Dug vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća može se osigurati prema pravilima koja uređuju poslovanje i upravljanje vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća.

Član 7.
(Ništavnost duga i instrumenata osiguranja)

- (1) Zadужење koje nastane nakon stupanja na snagu ovog Zakona, a nije nastalo na način i pod uslovima propisanim ovim Zakonom neće biti važeća i provodiva obaveza Federacije, kantona, grada, općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća.
- (2) Odredbe ugovora o kreditu, zajmu i finansijskom lizingu zaključeni suprotno odredbama ovog Zakona su ništavne.

- (3) Bilo koji instrument osiguranja koji se izdaje povjeriocu u svrhu osiguranja otplate duga Federacije, kantona, grada i općine suprotno ovlaštenjima iz člana 6. stav (3) Zakona je ništavan.

Odjeljak B. Način zaduživanja, ovlaštenja i godišnja ograničenja novog zaduživanja

Član 8.

(Mjesto, valuta i forma zaduživanja)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina se mogu zaduživati u zemlji i inostranstvu, u domaćoj i stranoj valuti uzimanjem kredita, zajmova, finansijskog lizinga i izdavanjem vrijednosnih papira i preuzimanjem duga.
- (2) Vanbudžetski korisnik i javno preduzeće se može zaduživati na način i u formi prema pravilima koja uređuju poslovanje i upravljanje vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća.

Član 9.

(Ročnost duga)

- (1) Federacija kanton, grad i općina se mogu zaduživati kratkoročno i dugoročno.
- (2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, zaduživanje u svrhe iz člana 18. stav (1) tačka a) Zakona moguće je samo u okviru kratkoročnog zaduživanja.
- (3) Vanbudžetski korisnik i javno preduzeće se mogu zaduživati prema pravilima koja uređuju poslovanje i upravljanje vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća.

Član 10.

(Kratkoročno zaduživanje za finansiranje budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka)

- (1) Kratkoročni dug nastao radi finansiranja budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka mora se otplatiti u fiskalnoj godini u kojoj je zaduženje i nastalo, te ni u kom vremenskom periodu tokom te fiskalne godine ne smije preći 15% redovnih prihoda budžeta ostvarenih u prethodnoj fiskalnoj godini.
- (2) Kratkoročni dug nastao radi finansiranja budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka neće se smatrati neizmirenim i neće ulaziti u svrhe utvrđivanja ograničenja za zaduživanje i izdavanje garancija.

Član 11.

(Ovlaštenja za provođenje postupka zaduživanja Federacije, kantona, grada odnosno općine)

U skladu sa odredbama ovog Zakona, Federalno ministarstvo finansija, kantonalno ministarstvo finansija, služba za finansije grada odnosno općine, imaju isključivo ovlaštenje za provođenje postupaka za:

- a) zaključivanje ugovora o kreditu, zajmu i finansijskom lizingu;
- b) izdavanje vrijednosnih papira;
- c) izdavanje garancija.

Član 12.

(Godišnje ograničenje iznosa novog zaduživanja Federacije, kantona, grada i općine)

- (1) Godišnje ograničenje iznosa novog zaduživanja Federacije i kantona određuje se budžetom i zakonom o izvršenju budžeta, a grada i općine budžetom i odlukom o izvršenju budžeta.
- (2) U periodu privremenog finansiranja Federacija, kanton, grad i općina se mogu zadužiti po osnovu unutrašnjeg i vanjskog duga do iznosa utvrđenog u odluci o privremenom finansiranju.

- (3) U odluci o privremenom finansiranju može biti predviđena mogućnost dodatnog zaduživanja najviše do iznosa tekućih otplata duga koji ima dospijeće u periodu do 3 mjeseca po isteku privremenog finansiranja.
- (4) Ukoliko se u periodu privremenog finansiranja budžet ne donese do 31. marta, Vlada Federacije, vlada kantona, gradonačelnik i načelnik ovlašteni su donositi odluke o zaduženju i zaduživanjem osiguravati sredstva za otplatu duga koji dospijeva tokom fiskalne godine.
- (5) U slučaju da se vrijednosni papiri emitiraju sa diskontom, ograničenje se obračunava po nominalnoj vrijednosti emitiranih vrijednosnih papira.

Član 13.

(Godišnje ograničenje zaduživanja vanbudžetskog korisnika)

- (1) Finansijskim planom vanbudžetskog korisnika Federacije određuje se visina i svrha novog unutrašnjeg i vanjskog zaduženja u toku fiskalne godine.
- (2) Zakonom o izvršenju budžeta Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Zakon o izvršenju budžeta Federacije) određuje se ukupna visina zaduženja iskazana u finansijskim planovima svih vanbudžetskih korisnika Federacije, kao i ukupan iznos otplata glavnice duga.
- (3) Godišnji iznos zaduženja svih vanbudžetskih korisnika Federacije ne može biti veći od ukupne visine zaduženja određene Zakonom o izvršenju budžeta Federacije.
- (4) Odredbe ovog člana na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Član 14.

(Ograničenje zaduživanja vanbudžetskog fonda i javne zdravstvene ustanove)

- (1) Vanbudžetskom fondu i javnoj zdravstvenoj ustanovi nije dozvoljeno zaduživanje, odnosno stvaranje unutrašnjeg ili vanjskog duga.
- (2) Odredbe stava (1) ovog člana ne odnose se na javnu zdravstvenu ustanovu koja se prema pravilima statističke metodologije Evropske unije ne razvrstava u sektor opće države.
- (3) U slučaju kolizije ovog Zakona i zakona iz oblasti zdravstvene zaštite primjenjuju se odredbe ovog Zakona.

Odjeljak C. Prethodna saglasnost za zaduživanje i izdavanje garancije

Član 15.

(Prethodna saglasnost Federalnog ministarstva finansija)

- (1) U skladu sa odredbama ovog Zakona bez prethodne pisane saglasnosti Federalnog ministarstva finansija ne mogu se zaduživati:
 - a) kantoni, gradovi i općine,
 - b) federalni vanbudžetski korisnici,
 - c) federalna javna preduzeća koja su u posljednje dvije godine zaredom ostvarila negativan finansijski rezultat,
 - d) pravna lica koja imaju neotplaćen dug za koji je izdata garancija Federacije.
- (2) Federalno ministarstvo finansija utvrđuje i objavljuje listu subjekata iz stava (1) tač. b), c) i d) ovog člana na svojoj internet stranici.
- (3) Lista subjekata iz stava (2) ovog člana se usklađuje jednom godišnje.
- (4) Bez prethodne pisane saglasnosti Federalnog ministarstva finansija
 - a) kantoni, gradovi i općine ne mogu izdavati garancije,
 - b) kantoni ne mogu davati prethodnu saglasnost za zaduživanje kantonalnim vanbudžetskim korisnicima,

- c) gradonačelnik odnosno načelnik ne može davati prethodnu saglasnost za zaduživanje vanbudžetskim korisnicima grada, odnosno općine.
- (5) Federalni ministar finansija pravilnikom propisuje postupak davanja prethodne pisane saglasnosti iz st. (1) i (4) ovog člana, obavezan sadržaj zahtjeva, obavezne priloge i dokumentaciju.

Član 16.
(Prethodna saglasnost ministarstva finansija kantona)

- (1) U skladu sa odredbama ovog Zakona bez prethodne pisane saglasnosti ministarstva finansija kantona ne mogu se zaduživati:
- a) kantonalni i vanbudžetski korisnici,
 - b) kantonalna javna preduzeća koja su u posljednje dvije godine zaredom ostvarila negativan finansijski rezultat,
 - c) pravna lica koja imaju neotplaćen dug za koji je izdata garancija kantona.
- (2) Federalno ministarstvo finansija utvrđuje i objavljuje listu subjekata iz stava (1) tač. a), b) i c) ovog člana na svojoj internet stranici.
- (3) Lista subjekata iz stava (2) ovog člana se usklađuje jednom godišnje.
- (4) Ministar finansija kantona pravilnikom propisuje postupak davanja prethodne pisane saglasnosti iz stava (1) ovog člana, obavezan sadržaj zahtjeva, obavezne priloge i dokumentaciju.

Član 17.
(Prethodna saglasnost grada i općine)

- (1) U skladu sa odredbama ovog Zakona bez prethodne pisane saglasnosti gradskog odnosno općinskog vijeća ne mogu se zaduživati:
- a) vanbudžetski korisnici grada odnosno općine,
 - b) javna preduzeća grada ili općine,
 - c) pravna lica koja imaju neotplaćen dug za koji je izdata garancija grada ili općine.
- (2) Federalno ministarstvo finansija utvrđuje i objavljuje listu subjekata iz stava (1) tačke a), b) i c) ovog člana na svojoj internet stranici.
- (3) Lista subjekata iz stava (2) ovog člana se usklađuje jednom godišnje.
- (4) Gradonačelnik i načelnik pravilnikom propisuje postupak davanja prethodne pisane saglasnosti iz stava (1) ovog člana, obavezan sadržaj zahtjeva, obavezne priloge i dokumentaciju.

Odjeljak D. Svrha i postupak unutrašnjeg zaduživanja

Član 18.
(Svrha unutrašnjeg zaduživanja)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina se mogu zaduživati po osnovu unutrašnjeg duga u sljedeće svrhe:
- a) Finansiranja budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka,
 - b) Finansiranja budžetskog deficita,
 - c) Finansiranja razvojnih programa i kapitalnih investicija odobrenih programom javnih investicija,
 - d) Servisiranje duga, uključujući i povezane troškove,
 - e) Plaćanja aktiviranih garancija u potpunosti ili djelimično,
 - f) Finansiranja uspostavljanja i održavanja rezervi likvidnosti,
 - g) Prijevremena otplata duga ili otkupa izdatih dužničkih vrijednosnih papira,
 - h) Restrukturiranja nedospjelog duga,
 - i) Finansiranja posebnih programa odobrenih od strane nadležnog zakonodavnog ili predstavničkog tijela.

- (2) Vanbudžetski korisnik i javno preduzeće se može zaduživati samo u svrhe koje su dopuštene propisima koji uređuju njihovo poslovanje.

Član 19.

(Postupak unutrašnjeg zaduživanja Federacije, kantona, grada i općine)

- (1) Odredbe propisa iz člana 12. st. (1), (2) i (4) Zakona su opća ovlaštenja za zaduživanje tokom fiskalne godine na osnovu unutrašnjeg duga do propisanog iznosa koje se provodi u skladu sa ovim Zakonom.
- (2) U skladu sa odredbama propisa iz člana 12. st. (1), (2) i (4) Zakona Vlada Federacije, vlada kantona, gradsko odnosno općinsko vijeće donose posebnu odluku o zaduženju kojom se utvrđuje visina i svrha zaduženja, forma i uslovi zaduženja, rok dospeljeća, ovlaštenja za davanje instrumenata osiguranja, te drugi relevantni elementi.
- (3) Zaduženje u skladu sa odlukom iz stava (2) ovog člana može se provesti u jednoj ili u više tranši.
- (4) Federalni ministar finansija, ministar finansija kantona, gradonačelnik odnosno načelnik su ovlašteni da provedu odluku iz stava (2) ovog člana.

Član 20.

(Relevantni unutrašnji dug Federacije)

- (1) U slučaju da unutrašnje zaduženje Federacije nastaje u vidu vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo finansija će se konsultovati sa Ministarstvom finansija i trezora u vezi sa emisijom vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine.
- (2) U slučaju relevantnog unutrašnjeg zaduženja Federacije iz stava (1) ovog člana Federalno ministarstvo finansija podnosi zahtjev Ministarstvu finansija i trezora za stvaranje obaveza na osnovu indirektnog duga Bosne i Hercegovine u korist Federacije.
- (3) Zahtjev iz stava (2) ovog člana sadrži neopozivo uputstvo Ministarstvu finansija i trezora da emitira vrijednosne papire Bosne i Hercegovine u skladu sa uslovima definiranim odlukom iz člana 19. stav (2) Zakona.
- (4) Nakon odobrenja za stvaranje indirektnog duga Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo finansija dužno je zaključiti ugovor sa Ministarstvom finansija i trezora kojim se uređuju međusobna prava i obaveze, uključujući i obavezu Federacije da Bosni i Hercegovini plati svoj relevantni unutrašnji dug.

Član 21.

(Emisija vrijednosnih papira Federacije, kantona, grada i općine)

- (1) Vlada Federacije je ovlaštena donijeti propise kojima se uređuju uslovi i pravila emisije vrijednosnih papira Federacije.
- (2) Kada unutrašnje zaduženje Federacije nastaje emisijom vrijednosnih papira, zaduženje se provodi u skladu sa propisima koji uređuju tržište vrijednosnih papira u Federaciji i propisom Vlade Federacije iz stava (1) ovog člana.
- (3) Odredbe ovog člana na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Član 22.

(Postupak unutrašnjeg zaduživanja vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća)

U granicama i ovlaštenjima iz ovog Zakona, provođenje postupka zaduživanja vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća provodi se u skladu sa propisima koji uređuju njihovo poslovanje.

Odjeljak E. Svrha i postupak vanjskog zaduživanja

Član 23.

(Svrha vanjskog zaduživanja)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina se mogu zaduživati po osnovu vanjskog duga u sljedeće svrhe:
 - a) Finansiranja budžetskog deficita;
 - b) Finansiranja razvojnih programa i kapitalnih investicija odobrenih programom javnih investicija;
 - c) Servisiranje duga, uključujući i povezane troškove;
 - d) Plaćanja aktiviranih garancija u potpunosti ili djelimično;
 - e) Prijevremene otplate duga ili otkupa izdatih dužničkih vrijednosnih papira;
 - f) Restrukturiranja nedospjelog duga;
 - g) Finansiranja posebnih programa odobrenih od strane nadležnog zakonodavnog i predstavničkog tijela.
- (2) Vanbudžetski korisnik i javno preduzeće mogu, u skladu sa odredbama ovog Zakona, stvoriti obaveze po osnovu vanjskog duga samo u svrhe koje su dopuštene propisima koji uređuju njihovo poslovanje.

Član 24.

(Provedba vanjskog zaduživanja)

Vanjsko zaduživanje Federacije, kantona, grada, općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća provodi se u skladu sa odredbama ovog Zakona i propisima Bosne i Hercegovine koji uređuju dug, zaduživanje i garancije.

Član 25.

(Postupak vanjskog zaduživanja Federacije)

- (1) Inicijativa za stvaranje vanjskog duga pokreće se zahtjevom koji se podnosi Federalnom ministarstvu finansija.
- (2) Na prijedlog Federalnog ministarstva finansija, Vlada Federacije utvrđuje osnove za pregovore i određuje tim za pregovore koji usaglašava prijedlog kreditnog sporazuma i drugih dokumenata koji iz njega proizlaze.
- (3) U slučaju stvaranja relevantnog vanjskog duga Federacije, Federalno ministarstvo finansija dostavlja Ministarstvu finansija i trezora zahtjev kojim pokreće inicijativu za stvaranje vanjskog državnog duga.
- (4) Federalno ministarstvo finansija je odgovorno za vođenje pregovora.
- (5) Nakon završenih pregovora, na osnovu usaglašenog prijedloga kreditnog sporazuma i zapisnika sa pregovora, na prijedlog Federalnog ministarstva finansija, Vlada Federacije utvrđuje prijedlog odluke o zaduženju.
- (6) Prijedlog odluke iz stava (5) ovog člana sadrži:
 - a) svrhu, odnosno namjenu zaduženja;
 - b) formu, valutu i visinu zaduženja;
 - c) uslove zaduženja;
 - d) okvirni iznos sredstava i način osiguranja istih u slučaju da je potrebno osigurati sufinansiranje projekta;
 - e) ovlaštenja za izdavanje instrumenata osiguranja i potpisivanje kreditnih sporazuma.
- (7) Odluku o zaduženju donosi Parlament Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Parlament Federacije).

- (8) U slučaju indirektnog duga, odnosno kada je finansijska obaveza na osnovu vanjskog duga Federacije alocirana na kanton, općinu, grad, vanbudžetskog korisnika ili javno preduzeće, Federalno ministarstvo finansija pripremit će prijedlog podugovora kojim prenosi prava i obaveze na kanton, općinu, grad, vanbudžetskog korisnika ili javno preduzeće.
- (9) U slučaju izmjena postojećih kreditnih sporazuma provodi se procedura iz st. (1) do (8) ovog člana, izuzev u slučaju promjene datuma efektivnosti i raspoloživosti kredita, ili datuma početka otplate kredita.
- (10) Kada vanjsko zaduženje Federacije nastaje emisijom obveznica na međunarodnom finansijskom tržištu, u skladu sa propisima iz člana 12. st. (1) i (2) Zakona, na prijedlog Federalnog ministarstva finansija, Vlada Federacije donosi odluku o emisiji obveznica kojom se određuju svi relevantni elementi emisije.
- (11) Vlada Federacije propisuje opće uslove emisije obveznica Federacije na međunarodnom finansijskom tržištu.
- (12) Federalni ministar finansija pravilnikom propisuje način podnošenja zahtjeva iz stava (1) ovog člana, obavezan sadržaj zahtjeva, te obavezne priloge i dokumentaciju.

Član 26.

(Postupak direktnog vanjskog zaduživanja kantona, grada, općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća)

- (1) Kanton, grad, općina, vanbudžetski korisnik i javno preduzeće može se direktno zadužiti kod vanjskih kreditora, a vanbudžetski korisnik i javno preduzeće i na međunarodnom finansijskom tržištu.
- (2) U postupku direktnog vanjskog zaduživanja kantona, grada i općine na odgovarajući način primjenjuju se odredbe st. (1) do (6) člana 25. Zakona.
- (3) Skupština kantona, gradsko i općinsko vijeće i nadležni organ vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća donosi odluku o zaduženju iz stava (1) ovog člana.
- (4) Odluka iz stava (3) ovog člana sadrži:
 - a) svrhu, odnosno namjenu zaduženja;
 - b) formu, valutu i visinu zaduženja;
 - c) uslove zaduženja;
 - d) okvirni iznos sredstava i način osiguranja istih u slučaju da je potrebno osigurati sufinansiranje projekta;
 - e) ovlaštenja za izdavanje instrumenata osiguranja i potpisivanje kreditnih sporazuma.
- (5) Nakon donošenja odluke iz stava (3) ovog člana potrebno je pribaviti saglasnosti Federalnog ministarstva finansija, ministarstva finansija kantona i gradskog odnosno općinskog vijeća iz čl. 15., 16. i 17. Zakona.
- (6) U slučaju izmjena postojećih kreditnih sporazuma provodi se procedura iz st. (1) do (6) ovog člana, izuzev u slučaju promjene datuma efektivnosti i raspoloživosti kredita, ili datuma početka otplate kredita.

Odjeljak F. Raspolaganje kreditnim sredstvima

Član 27.

(Namjenski projektni računi)

- (1) Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno da otvori namjenske projektne račune za deponiranje kreditnih sredstava odobrenih Federaciji, ako ugovorom o kreditu sa međunarodnom finansijskom institucijom nije drugačije određeno.

- (2) Kreditna sredstva iz stava (1) ovog člana koriste se u svrhu za koju su odobrena, a u skladu sa ugovorom o kreditu.
- (3) Vlada Federacije donosi propis kojim se propisuje način i postupak korištenja kreditnih sredstava odobrenih Federaciji.
- (4) U slučaju direktnog vanjskog duga kantona, grada, općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća, odobrenim kreditnim sredstvima raspolaže se na način i pod uslovima utvrđenim ugovorom o kreditu.

Član 28.
(Investiranje kreditnih sredstava)

- (1) Ako ugovorom o kreditu ili propisima Bosne i Hercegovine nije drugačije određeno Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno da sredstva odobrenih kredita Federaciji investira samo u svrhe propisane zakonom koji uređuje investiranje javnih sredstava.
- (2) Kamate ostvarene investiranjem raspoloživih sredstava predstavljaju prihod budžeta Federacije i uplaćuju se na Jedinstveni račun Trezora budžeta Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Jedinstveni račun Trezora Federacije).
- (3) Odredbe ovog člana na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

POGLAVLJE III. SERVISIRANJE DUGA

Odjeljak A. Alokacija obaveze otplate vanjskog državnog duga

Član 29.
(Alokacija vanjskog državnog duga)

- (1) Alokacija vanjskog državnog duga nastalog prije stupanja na snagu ovog Zakona, a koja nije konačna, alocirat će se po principu krajnjeg korisnika. U slučaju da princip krajnjeg korisnika nije primjenjiv, tada se obaveza otplate duga alocira u skladu sa udjelima alociranog duga Federacije, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u državni budžet u godini u kojoj se alokacija i vrši.
- (2) Federacija, kanton, grad, općina i javno preduzeće obavezni su plaćati svoj pripadajući dio vanjskog duga.

Odjeljak B. Obaveza planiranja sredstava za servisiranje duga Federacije, kantona, grada i općine i rezervne mjere

Član 30.
(Obaveza planiranja sredstava)

- (1) Sredstva potrebna za servisiranje duga Federacije obavezno se planiraju u budžetu, prema dinamici dospeljeća tih obaveza.
- (2) Budžetom za tekuću godinu i Zakonom o izvršenju budžeta Federacije propisat će se iznos potreban za servisiranje duga za tekuću fiskalnu godinu.
- (3) Dospjele obaveze za servisiranje duga Federacije u izvršavanju budžeta imaju prioritet plaćanja u odnosu na sve druge rashode i izdatke, i mogu se izvršavati u iznosima iznad planiranih.
- (4) Odredbe st. (1), (2) i (3) ovog člana na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Član 31.
(Mjere u slučaju kašnjenja servisiranja indirektnog duga Federacije)

- (1) Dužnik u čije ime se zadužila Federacija dužan je u potpunosti platiti iznos koji je plativ na dan dospeljeća po osnovu indirektnog duga Federacije.
- (2) U slučaju kada je izvjesno da dužnik neće biti u mogućnosti na dan dospeljeća u potpunosti platiti svoje obaveze po osnovu indirektnog duga Federacije, dužan je obavijestiti Federalno ministarstvo finansija o mogućnosti takvog kašnjenja najkasnije 30 dana prije roka dospeljeća duga.
- (3) Obavijest iz stava (2) ovog člana mora sadržavati obrazloženje eventualnog kašnjenja i rok izmirenja tih obaveza.
- (4) U slučaju izuzetnog pogoršanja finansijskog stanja dužnika, Federalno ministarstvo finansija može, na zahtjev dužnika, odobriti reprogram kreditnih obaveza po osnovu indirektnog duga Federacije.
- (5) Uz zahtjev iz stava (4) ovog člana dužnik dostavlja i obrazloženje zahtjeva, plan otplate duga, detaljan plan novčanih tokova za godinu u kojoj se zahtjev podnosi, te druge informacije i dokumentaciju koju Federalno ministarstvo finansija zatraži.
- (6) Reprogram kreditnih obaveza iz stava (4) ovog člana može uključivati ukupan iznos svih dospjelih, a neplaćenih glavnica, kamata i drugih troškova kredita, kao i ukupan iznos nedospjelih glavnica kredita koje dospeljevaju u periodu koji ne prelazi dvije godine. Rok otplate reprogramiranih obaveza ne može biti duži od sedam godina, a period odgode dvije godine.
- (7) Na reprogramirane kreditne obaveze iz stava (6) ovog člana dužnik je obavezan plaćati kamatu po stopi koja je jednaka kamatnoj stopi ostvarenoj na posljednjoj aukciji obveznica Federacije čija je ročnost ekvivalentna roku otplate reprogramiranih obaveza.
- (8) U slučaju odobrenja reprograma kreditnih obaveza sa dužnikom se zaključuje ugovor ili aneks ugovora kojim se preciziraju međusobna prava i obaveze koje iz reprograma proizlaze. Ako dužnik ne obavijesti Federalno ministarstvo finansija ili zakasni izmiriti svoju ugovornu obavezu na dan dospeljeća dužan je, bez potrebe obavještenja od strane Federalnog ministarstva finansija, obračunati i platiti zakonsku zateznu kamatu na zakašnjeli iznos od dana dospeljeća do dana stvarnog plaćanja.

Član 32.
(Dodatne mjere u slučaju kašnjenja servisiranja indirektnog duga Federacije)

- (1) U slučaju da kanton, grad ili općina kasne u izmirenju obaveza po osnovu indirektnog duga Federacije duže od 60 dana od dana dospeljeća, a ne podnese zahtjev za reprogram obaveza u skladu sa stavom (4) i (5) člana 31. Zakona, Federalno ministarstvo finansija će:
 - a) Privremeno obustaviti transfere iz budžeta Federacije prema kantonu, gradu i općini;
 - b) Zaplijeniti i zadržati dio prihoda sa Posebnog računa za raspodjelu prihoda od indirektnih poreza sa Jedinstvenog računa koji pripadaju kantonu, gradu odnosno općini;
 - c) Aktivirati druge instrumente osiguranja naplate.
- (2) Dok se dospjele obaveze kantona, grada i općine prema Federaciji po osnovu indirektnog duga u potpunosti ne izmire ili ne podnese zahtjev za reprogram obaveza, Federacija ne može izdavati garanciju niti stvarati indirektni dug u ime kantona, grada i općine, a Federalno ministarstvo finansija ne može izdavati kantonu, gradu i općini saglasnosti iz člana 15. Zakona.
- (3) Odredbe stava (1) tač. a) i c) i stava (2) ovog člana na odgovarajući način se primjenjuju i na vanbudžetske korisnike i javna preduzeća.

Član 33.

(Rezervne mjere u slučaju kašnjenja servisiranja duga kantona, grada i općine prema drugim povjeriocima)

- (1) U slučaju da kanton, grad i općina kasne u izmirenju obaveza po bilo kojem dugu definiranim ovim Zakonom, osim po osnovu indirektnog duga Federacije, duže od 30 dana od datuma dospijeca, dužni su u roku od pet dana po isteku ovog roka obavijestiti Federalno ministarstvo finansija.
- (2) Po prijemu obavijesti iz stava (1) ovog člana Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno od kantona, grada ili općine zahtijevati izradu i utvrditi rok za dostavu plana mjera za osiguranje sredstava za servisiranje duga.
- (3) Plan mjera iz stava (2) ovog člana podliježe odobrenju povjerioca.
- (4) U slučaju da kanton, grad ili općina ne dostavi plan mjera iz stava (2) ovog člana u roku koji odredi Federalno ministarstvo finansija ili ne provodi odobrene mjere, ili je izvjesno da dužnik neće biti u mogućnosti platiti dospelje obaveze, a taj dug je osiguran instrumentom iz člana 6. stav (2) tačka d) Zakona, Federalno ministarstvo finansija će, u svrhu urednog servisiranja duga prema povjeriocima, zaplijeniti i zadržati dio prihoda sa Posebnog računa za raspodjelu prihoda od indirektnih poreza sa Jedinstvenog računa koji pripadaju kantonu, gradu odnosno općini.
- (5) Zaplijenjena sredstva iz stava (4) ovog člana, Federalno ministarstvo će deponovati na namjenski račun za servis duga dužnika i plativa su povjeriocu u skladu sa uslovima definiranim ugovorom o kreditu, zajmu, lizingu ili odlukom o emisiji vrijednosnih papira.

Član 34.

(Primjena odredbi)

- (1) U slučaju kolizije odredbi čl. 32. i 33. ovog Zakona i Zakona o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 22/06, 43/08, 76/08, 22/09, 35/14, 99/15 i 17/22) primjenjuju se odredbe čl. 32. i 33. ovog Zakona.
- (2) Odredbe čl. 31. i 32. ovog Zakona na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Odjeljak C. Saradnja sa Centralnom bankom

Član 35.

(Računi za servisiranje vanjskog duga)

- (1) Federalno ministarstvo finansija ovlašteno je da otvori račune u Centralnoj banci za uredno servisiranje direktnog vanjskog duga Federacije i plaćanje direktnih vanjskih garancija Federacije.
- (2) Ministarstvo finansija i trezora ovlašteno je da kod Centralne banke otvori namjenske račune, odnosno podračune u svrhu urednog servisiranja obaveza relevantnog duga Federacije.

Član 36.

(Agentski ugovor)

Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno da zaključi agentski ugovor sa Centralnom bankom kojim će se utvrditi način i uvjeti u skladu sa kojima će Centralna banka obavljati agentske poslove za Federalno ministarstvo finansija, uključujući, ali ne ograničavajući se na osiguravanje strane valute ili valuta u razmjenu za domaću valutu u iznosima potrebnim da se udovolji zahtjevima za planirano servisiranje direktnog vanjskog duga Federacije.

Član 37.

(Primjena odredbi)

Odredbe čl. 35. i 36. ovog Zakona na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

POGLAVLJE IV. GARANCIJE

Odjeljak A. Opis garancija Federacije

Član 38. (Opće odredbe o garancijama)

- (1) Garancija Federacije može se izdati u skladu sa uslovima definiranim ovim Zakonom i ne može proizaći sama po sebi ili na drugi način biti indirektno izdata.
- (2) Garancija Federacije predstavlja potencijalnu obavezu Federacije. Obaveza Federacije nastaje ako dužnik nije izvršio otplatu garantiranog duga uz troškove finansiranja u skladu sa uslovima finansijske obaveze u cijelosti ili djelimično, te ukoliko su ispunjeni ostali uslovi iz garancije.
- (3) Obaveza Federacije je da po dospelju vrši otplatu u skladu sa planom i neće biti odgovorna za bilo kakva prijevremena plaćanja, osim ako je to izričito prihvatila u skladu sa uslovima garancije.
- (4) Garancija Federacije se pretvara u dug Federacije kada Federalno ministarstvo finansija utvrdi da plaćanje ili plaćanja koja su dospjela na ime finansijske obaveze na koju se garancija Federacije odnosi nisu izvršena u skladu sa uslovima zaduživanja i da dužnik nije izvršio svoju obavezu.
- (5) Pretvaranje garancije u dug Federacije ne podliježe bilo kojem ograničenju duga Federacije iz ovog Zakona.
- (6) Odredbe ovog člana na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Odjeljak B. Izdavaoci i tražioci garancije

Član 39. (Izdavaoci i tražioci garancije)

- (1) Izdavalac garancije je Federacija, kanton, grad ili općina, nezavisno od osnovnog posla između dužnika i povjerilaca.
- (2) Tražilac garancije je dužnik koji se obavezuje da će otplatiti garantirani dug uz troškove finansiranja u skladu sa uslovima akta o preuzimanju finansijske obaveze.
- (3) Federacija može izdavati garancije kantonima, gradovima, općinama, vanbudžetskim korisnicima, bankama i privrednim subjektima sa sjedištem na području Federacije, u svrhe definirane članom 42. Zakona.
- (4) Kanton može izdavati garancije gradu i općini sa područja kantona, vanbudžetskim korisnicima kantona i privrednim subjektima sa sjedištem na području kantona, u svrhe definirane članom 41. stav (1) Zakona.
- (5) Grad i općina može izdavati garancije vanbudžetskim korisnicima grada odnosno općine i privrednim subjektima sa sjedištem na području grada odnosno općine, u svrhe definirane članom 41. stav (1) Zakona.
- (6) Garancija Federacije, kantona, grada i općine može se izdati samo dužniku, odnosno tražiocu garancije koji ispunjava kriterije podobnosti koje utvrđuje federalni ministar finansija.

Član 40. (Vrste garancija)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina mogu izdavati direktne i indirektne, vanjske i unutrašnje garancije za dugoročni dug u obliku zajma, kredita ili obveznica.

- (2) Indirektna garancija Federacije može biti izdata samo u korist Bosne i Hercegovine, a indirektna garancija kantona, grada i općine može biti izdata samo u korist Federacije.
- (3) Federacija, kanton, grad i općina ne mogu:
 - a) biti sudužnici po kreditu,
 - b) izdavati garancije za zaduživanje privatnog partnera za provedbu projekata energetske efikasnosti i projekata javno-privatnog partnerstva.

Odjeljak C. Namjena i ograničenja za izdavanje garancija

Član 41. (Namjena garancija)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina mogu izdavati garancije u sljedeće svrhe:
 - a) za finansiranje kapitalne investicije koja je odobrena u Programu javnih investicija Federacije ili kantona sa visokim rangom prioritnosti;
 - b) za finansiranje programa restrukturiranja ili finansijske sanacije privrednog subjekta koji pruža usluge od javnog interesa, ukoliko je takav program u skladu s propisima o državnoj pomoći i prethodno odobren od strane nadležnog zakonodavnog ili predstavničkog tijela.
- (2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, Federacija može izdavati garancije u svrhu uspostavljanja i finansiranja posebnih kreditnih linija ili programa odobrenih od strane Parlamenta Federacije ukoliko je kreditor međunarodna finansijska institucija.
- (3) Federacija, kanton, grad ili općina ne mogu izdati garanciju za refinansiranje i reprogramiranje postojećeg duga dužnika kod istog povjerioca.

Član 42. (Ročnost garancija)

- (1) Kod kapitalnih investicija garantirani dug dospijeva i plativ je na datum koji ne prelazi vrijeme amortizacije tih investicija, a najduže do 25 godina.
- (2) Garancija se izdaje na određeni vremenski period koji ne može biti duži od 60 dana od trajanja preuzete finansijske obaveze.

Odjeljak D. Procedure za izdavanje garancija

Član 43. (Zahtjev za izdavanje garancija)

- (1) Tražilac garancije, u skladu sa ovim Zakonom, podnosi zahtjev za izdavanje garancije na propisanom obrascu.
- (2) Uz zahtjev iz stava (1) ovog člana i potvrdu o uplaćenju administrativnoj taksi, tražilac garancije dostavlja dokumentaciju na osnovu koje se može procijeniti finansijsko stanje dužnika i njegova solventnost, te informacije u vezi s povjericem.

Član 44. (Ovlaštenje za donošenje propisa)

Federalni ministar finansija pravilnikom propisuje postupak izdavanja garancija, formu obrasca za izdavanje garancije, dokumentaciju koja treba biti dostavljena uz zahtjev za izdavanje garancije, kriterije podobnosti tražioca garancije, dokumentaciju koju je potrebno dostaviti Vladi Federacije, vladi kantona, gradonačelniku, odnosno načelniku uz nacrt odluke za izdavanje garancije, preporučeni elementi sporazuma ili izjave o garanciji, način obračuna i naplate premije i provizije za garanciju i vremenski rok u kom je tražilac garancije obavezan izvršiti plaćanje premije i provizije.

Član 45.
(Postupak donošenja odluke o izdavanju garancije)

- (1) Po prijemu zahtjeva za izdavanje garancije Federacije uz prateću dokumentaciju, Federalno ministarstvo finansija odmah obavlja preliminarni pregled kako bi provjerilo prijem svih validnih i vjerodostojnih informacija i dokumentacije potrebnih za procjenu kreditnog rizika.
- (2) Tražilac garancije će Federalnom ministarstvu finansija dostaviti nacrt akta kojim se preuzima finansijska obaveza, omogućiti Federalnom ministarstvu finansija učešće u pregovorima koji se tiču sačinjavanja gore navedenog akta, te ni u kom slučaju neće pristupiti zaključenju ili izdavanju akta kojim se preuzima finansijska obaveza prije nego što Federalno ministarstvo finansija da saglasnost na njegov sadržaj.
- (3) Federalno ministarstvo finansija će, vodeći računa o državnoj pomoći u obliku garancija, propisati kriterije, metodologiju i proceduru za procjenu rizika, na temelju kojih će biti izvršena procjena rizika.
- (4) U skladu sa propisom iz stava (3) ovog člana Federalno ministarstvo finansija vrši procjenu rizika, odnosno utvrđivanje nivoa rizika kojem se Federacija izlaže ukoliko se garancija odobri.
- (5) Ako je to potrebno, prilikom utvrđivanja rizika u skladu sa ovim Zakonom, Federalno ministarstvo finansija može zatražiti pomoć u vidu eksternog pravnog, risk, poreznog, računovodstvenog ili nekog drugog ekspertnog mišljenja s ciljem uvida u sve relevantne aspekte transakcije.
- (6) Profesionalni vanjski savjetnik iz stava (5) ovog člana, uz potrebnu stručnost i sposobnost, mora ispunjavati zahtjeve nezavisnosti za obavljanje procjene rizika.
- (7) Dostavljanje potpune dokumentacije u skladu sa ovim Zakonom i propisima koji iz njega proizlaze, samo po sebi podnosiocu zahtjeva ne garantira pravo na izdavanje garancije.
- (8) Federalno ministarstvo finansija dužno je, u roku ne kraćem od 30 dana i ne dužem od 90 dana od dana prijema potpunog zahtjeva za izdavanje garancije, izvršiti analizu dokumentacije i procjenu rizika, te Vladi Federacije, uz informaciju o traženoj garanciji, dostaviti:
 - a) Kratak opis kapitalne investicije iz člana 41. stav (1) tačka a) ili programa iz člana 41. stav (1) tačka b) Zakona;
 - b) Mišljenje Federalnog ministarstva finansija i nadležnog ministarstva;
 - c) Nacrt akta kojim se preuzima finansijska obaveza;
 - d) Odluku nadležnog organa tražioca garancije o prethodnoj saglasnosti za zaduživanje osim u slučaju zaduživanja kantona, grada ili općine;
 - e) Nacrt odluke o izdavanju garancije.
- (9) U slučaju angažovanja profesionalnog vanjskog savjetnika za procjenu rizika, rok iz stava (8) ovog člana bit će produžen za period potreban za procjenu rizika određen ugovorom sa profesionalnim vanjskim savjetnikom.
- (10) Vlada Federacije utvrđuje prijedlog odluke o izdavanju garancije Federacije koji dostavlja Parlamentu Federacije na usvajanje.
- (11) Odluku o izdavanju garancije donosi Parlament Federacije.
- (12) Sporazum ili izjavu o garanciji potpisuje federalni ministar finansija.

Član 46.
(Praćenje procesa izdavanja garancija)

- (1) Procedure praćenja procesa izdavanja garancija Federacije, usklađene sa propisima o državnoj pomoći, utvrđuju se propisom koji donosi Federalno ministarstvo finansija.

- (2) Tražilac garancije, odnosno dužnik je dužan obavijestiti davaoca garancije u slučaju bilo kakve promjene pravnog statusa, te u slučaju finansijskih teškoća.
- (3) Promjene akta kojim je preuzeta finansijska obaveza moraju biti odobrene od strane nadležnog zakonodavnog tijela.
- (4) U slučaju da je tražilac garancije privatni subjekt, ništavne su bilo kakve promjene odredbi akta kojim je preuzeta finansijska obaveza koju osigurava garancija, ukoliko nisu odobrene od strane nadležnog zakonodavnog tijela.
- (5) U slučaju promjene akta kojim se preuzima finansijska obaveza, provodi se procedura iz člana 45. Zakona.

Član 47.
(Uslovi za potpis ugovora o izdavanju garancije)

Ugovor o izdavanju garancije se potpisuje nakon ispunjenja svih uslova kako slijedi:

- a) objave odluke o izdavanju garancije u Službenim novinama Federacije BiH glasilu,
- b) dostavljanja odluke nadležnog organa tražioca garancije o davanju saglasnosti na zaduženje,
- c) uplate premije rizika i provizije za izdavanje garancije,
- d) dostavljanja instrumenata osiguranja.

Član 48.
(Izdavanje garancije)

Garancija se izdaje nakon ispunjenja uslova utvrđenih ovim Zakonom i ostalih uslova iz ugovora o izdavanju garancije, a stupa na snagu danom potpisivanja.

Član 49.
(Primjena odredbi)

Odredbe čl. 45. do 48. na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Odjeljak E. Garancijski fond

Član 50.
(Status Garancijskog fonda)

- (1) Garancijski fond Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Garancijski fond) predstavlja poseban budžetski fond sa podračunom u okviru Jedinstvenog računa Trezora Federacije koji je namijenjen za plaćanje po aktiviranim garancijama.
- (2) Sredstva Garancijskog fonda se akumuliraju uplatama administrativnih taksi iz člana 52. stav (2) Zakona, provizija i premija rizika, namjenskih novčanih depozita iz člana 6. stav (2) Zakona, prihoda od investiranja sredstava Garancijskog fonda na otvorenom tržištu, sredstava iz budžeta Federacije, sredstava proisteklih iz naplaćenih potraživanja po osnovu aktiviranih garancija, te ostalim uplatama ako je to potrebno.
- (3) Sredstva iz Garancijskog fonda se isplaćuju isključivo novčanim odlivima po aktiviranim garancijama, povratom namjenskih novčanih depozita i ne mogu se koristiti u druge svrhe.
- (4) Planiranje finansiranja i održavanje Garancijskog fonda u nadležnosti je Vlade Federacije, a administrativni poslovi su u nadležnosti Federalnog ministarstva finansija.
- (5) Sredstva Garancijskog fonda do visine ukupnih potencijalnih obaveza koje dospijevaju u toj godini će obavezno biti planirana budžetom Federacije za navedenu godinu.

Član 51.
(Uspostavljanje i upravljanje Garancijskim fondom)

- (1) Vlada Federacije donosi propis kojim se utvrđuje uspostavljanje, način finansiranja i upravljanja Garancijskim fondom, iznos i način naplate administrativne takse, način obračuna i naplate provizije i premije rizika, dinamika punjenja Garancijskog fonda, te minimalni nivo pokrivenosti garantiranog a neotplaćenog duga, te druga pitanja koje se odnose na upravljanje sredstvima Garancijskog fonda.
- (2) Ukupna vrijednost i struktura Garancijskog fonda utvrđuju se Zakonom o izvršenju budžeta Federacije.

Član 52.
(Napлата administrativne takse, provizije i premije rizika)

- (1) Federalno ministarstvo finansija ovlašteno je naplatiti administrativnu taksu na zahtjev za izdavanje garancije, te obračunati i naplatiti proviziju i premiju rizika za svaku izdatu garanciju.
- (2) Administrativna taksa predstavlja iznos koji se utvrđuje propisom Vlade Federacije iz člana 51. Zakona, predstavlja bespovratnu naknadu za fiksne i varijabilne administrativne troškove koji se generiraju prilikom procesuiranja zahtjeva za odobrenje garancije, a uplaćuje se u korist Garancijskog fonda prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje garancije.
- (3) Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno naplatiti bespovratnu proviziju, kao preduslov za izdavanje garancije, na osnovu iznosa garancije koja se izdaje.
- (4) Provizija se obračunava u procentu na iznos garancije, a naplaćuje se s ciljem osiguranja kontinuiteta sistema izdavanja garancija Federacije.
- (5) U slučaju odobrenja zahtjeva za izdavanje garancije, iznos provizije iz stava (1) ovog člana će biti umanjen za iznos plaćene administrativne takse.
- (6) Premija rizika proporcionalna je nivou rizika po izdatoj garanciji i iskazuje se u procentu od iznosa duga na koji se izdaje garancija. Procenat premije rizika se utvrđuje jednokratno prilikom odobravanja izdavanja garancije, a premija rizika se utvrđuje i naplaćuje godišnje, primjenom utvrđenog procenta na ostatak duga koji garancija pokriva.
- (7) Administrativna taksa, provizija i premije rizika uplaćuju se na Jedinstveni račun Trezora Federacije u korist Garancijskog fonda.

Član 53.
(Investiranje sredstava)

- (1) U svrhu povećanja sredstava, novac koji stoji na raspolaganju Garancijskom fondu se može investirati u operacije na otvorenom tržištu.
- (2) Federalno ministarstvo finansija odlučuje o investiranju sredstava Garancijskog fonda u skladu sa propisima o investiranju javnih sredstva i propisom Vlade Federacije iz stava (1) člana 52. Zakona.

Član 54.
(Primjena odredbi)

Odredbe čl. 50. do 53. na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Odjeljak F. Praćenje garancija i plaćanje po osnovu garancija Federacije, kantona, grada i općine

Član 55. (Praćenje garancija)

- (1) Federalno ministarstvo finansija je dužno redovno pratiti izdate garancije i otplatu duga po izdatim garancijama.
- (2) Federalno ministarstvo finansija je dužno vršiti analizu portfolija izdatih garancija s ciljem procjene rizičnosti portfolija u svrhu predviđanja i pripreme za moguću aktivaciju garancije.
- (3) Tražilac garancije, odnosno dužnik je odgovoran za dostavljanje informacija i dokumenata Federalnom ministarstvu finansija definiranih ugovorom o izdavanju garancije u rokovima utvrđenim ugovorom.
- (4) Federalno ministarstvo finansija ima pravo da izvrši ad-hoc reviziju ili pregled, te da u svakom trenutku od tražioca garancije, odnosno dužnika zahtijeva dostavljanje i drugih relevantnih informacija i dokumentacije, a tražilac garancije odnosno dužnik ima obavezu dostaviti sve tražene informacije i dokumentaciju.

Član 56. (Godišnji pregled izdatih garancija)

- (1) Federalno ministarstvo finansija obavlja godišnji pregled svih izdatih garancija Federacije na osnovu kojih može nastati obaveza za Federaciju, s tim što će se pregled završiti najkasnije do usvajanja budžeta za narednu fiskalnu godinu.
- (2) Pregledom iz stava (1) ovog člana će se procijeniti iznos potencijalnih obaveza na osnovu izdatih garancija Federacije za narednu fiskalnu godinu, te procijeniti struktura i vrijednost Garancijskog fonda.
- (3) Procedure i vremenski okvir koji se odnosi na godišnji pregled garancija utvrđuju se propisom Federalnog ministarstva finansija.

Član 57. (Plaćanje na osnovu garancija)

- (1) U slučaju da dužnik ne izvrši uplatu ili uplate u skladu sa uslovima finansijske obaveze i povjerilac potvrdi da je pokušao naplatiti potraživanje od dužnika aktiviranjem svih drugih osiguranja po finansijskoj obavezi, povjerilac može dostaviti Federalnom ministarstvu finansija zahtjev za plaćanje obaveze.
- (2) U zahtjevu za plaćanje iz stava (1) ovog člana navodi se iznos glavnice duga koji nije otplaćen i iznos neplaćenih ili zaostalih troškova finansiranja. Nakon što utvrdi da je zahtjev za plaćanje iz stava (1) ovog člana osnovan i u skladu sa uvjetima iz sporazuma o garanciji, Federalno ministarstvo finansija izvršit će uplatu neizmirenih dospjelih obaveza povjeriocu u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Član 58. (Primjena odredbi)

Odredbe čl. 55. do 57. na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Član 59.
(Regresno pravo i naplata potraživanja)

- (1) Nakon izvršenog plaćanja na osnovu garancije Federacije, Federalno ministarstvo finansija bit će nosilac svih prava i potraživanja koja je imao povjerilac prema tražiocu garancije, a u skladu sa ugovorom o izdavanju garancije, u omjeru svih plaćanja koje je Federalno ministarstvo finansija izvršilo prema toj garanciji.
- (2) Obaveza tražioca garancije da izvrši uplatu Federalnom ministarstvu finansija je bezuslovna i apsolutna na osnovu izvršenog plaćanja neizmirenih dospjelih obaveza povjeriocu kao korisniku garancije od strane Federalnog ministarstva finansija.
- (3) Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno za provođenje procesa naplate potraživanja u skladu sa st. (1) i (2) ovog člana, te za poduzimanje svih mjera u skladu sa Zakonom, u cilju povrata svih iznosa plaćenih na osnovu garancija, uključujući i prateće troškove.
- (4) Federalno ministarstvo finansija će u sklopu procesa naplate potraživanja obračunati i naplatiti zateznu kamatu na sve iznose plaćene povjeriocu po osnovu izdate garancije.
- (5) Postupak naplate potraživanja po osnovu izdatih garancija se utvrđuje propisom Federalnog ministarstva finansija.

Član 60.
(Mjere za naplatu potraživanja)

- (1) U postupku naplate potraživanja iz člana 59. Zakona Federalno ministarstvo finansija može koristiti sljedeće mjere:
 - a) restrukturiranje zaduženja;
 - b) aktiviranje mjenica dužnika dostavljenih u svrhu osiguranja garancije;
 - c) aktiviranje dodatnih kolaterala dostavljenih kao osiguranje garancije;
 - d) zapljenu javnih sredstava dužnika;
 - e) ostale metode u skladu sa važećim zakonima i propisima.
- (2) Za slučajeve za koje Federalno ministarstvo finansija ocijeni da je to potrebno, za proces naplate potraživanja moguće je angažovati eksterne subjekte koji svojim kvalifikacijama, stručnošću i iskustvom mogu doprinijeti efikasnijem procesu naplate.
- (3) U slučaju angažmana eksternog subjekta iz stava (2) ovog člana, odluku o pokretanju procesa naplate potraživanja donosi Vlada Federacije, a njeno praćenje provodi Federalno ministarstvo finansija.

Član 61.
(Prijenos potraživanja i rješavanje sporova)

- (1) Korisnik garancije ne može prenijeti svoja potraživanja na treće lice bez prethodno pribavljene pisane saglasnosti Federalnog ministarstva finansija.
- (2) Prilikom rješavanja sporova koji proizlaze iz izdatih garancija, primjenjivat će se pozitivno pravo Bosne i Hercegovine i Federacije Bosne i Hercegovine, osim u slučaju kada je izdata vanjska garancija.

Član 62.
(Primjena odredbi)

Odredbe čl. 59. do 61. na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Odjeljak H. Prestanak garancija

Član 63. (Prestanak garancija)

- (1) Garancija Federacije prestaje kada je:
 - a) dužnik otplatio dug na koji se odnosi garancija;
 - b) rok garancije istekao;
 - c) Federacija izvršila uplate u skladu sa uvjetima iz garancije;
 - d) Povjerilac izdao pisanu izjavu prema kojoj sve obaveze Federacije po osnovu garancije prestaju.
- (2) Federalno ministarstvo finansija konstatira i evidentira prestanak garancije.
- (3) Odredbe ovog člana na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

POGLAVLJE V. EVIDENCIJE I IZVJEŠTAVANJE

Odjeljak A. Evidencije i obaveze dostavljanja podataka o dugu i garancijama

Član 64. (Uspostavljanje i vođenje evidencije)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina dužni su uspostaviti i voditi evidencije o dugu i garancijama iz svoje nadležnosti.
- (2) Federalno ministarstvo finansija uspostavlja i vodi evidenciju o javnom dugu Federacije i garancijama Federacije, dugu i garancijama kantona, gradova i općina, te dugu javnih preduzeća iz nadležnosti Federacije, kantona, grada i općine.
- (3) Kantonalno ministarstvo finansija uspostavlja i vodi evidencije o ukupnom dugu i garancijama kantona, te o dugu javnih preduzeća iz nadležnosti kantona.
- (4) Grad i općina uspostavljaju i vode evidencije o ukupnom dugu i garancijama grada, odnosno općine, te dugu javnih preduzeća iz nadležnosti grada, odnosno općine.

Član 65. (Obaveze kantona, gradova i općina)

- (1) Kanton je dužan Federalnom ministarstvu finansija dostavljati podatke o ukupnom dugu i garancijama kantona, te dugu javnih preduzeća iz nadležnosti kantona.
- (2) Grad i općina su dužni Federalnom ministarstvu finansija dostavljati podatke o ukupnom dugu i garancijama grada i općine, te dugu javnih preduzeća iz nadležnosti grada i općine.

Član 66. (Obaveze vanbudžetskih korisnika)

- (1) Vanbudžetski korisnik Federacije dužan je dostavljati podatke o svom dugu Federalnom ministarstvu finansija.
- (2) Vanbudžetski korisnik kantona dužan je podatke o svom dugu dostavljati istovremeno kantonalnom ministarstvu finansija i Federalnom ministarstvu finansija.
- (3) Vanbudžetski korisnik grada, odnosno općine dužan je podatke o svom dugu dostavljati istovremeno službi za finansije grada, odnosno općine i Federalnom ministarstvu finansija.

Član 67.
(Obaveze javnih zdravstvenih ustanova)

- (1) Javna zdravstvena ustanova čiji je osnivač kanton i na čije finansijske planove nadležni organ kantona daje saglasnost, a koja je do dana stupanja na snagu ovog Zakona stvorila obaveze na osnovu direktnog unutrašnjeg duga, dužna je u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona dostaviti podatke o svim takvim neizmirenim dugovima kantonalnom ministarstvu finansija i Federalnom ministarstvu finansija.
- (2) Javna zdravstvena ustanova iz stava (1) ovog člana kantonalnom ministarstvu finansija dužna je dostaviti i prateću dokumentaciju koja se odnosi na neizmirene dugove.
- (3) Javna zdravstvena ustanova čiji je osnivač grad ili općina i na čije finansijske planove nadležni organ grada, odnosno općine daje saglasnost, a koja je do dana stupanja na snagu ovog Zakona stvorila obaveze na osnovu direktnog unutrašnjeg duga, dužna je u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona dostaviti podatke o svim takvim neizmirenim dugovima službi za finansije grada, odnosno općine i Federalnom ministarstvu finansija.
- (4) Javna zdravstvena ustanova iz stava (3) ovog člana službi za finansije grada, odnosno općine dužna je dostaviti i prateću dokumentaciju koja se odnosi na neizmirene dugove.

Član 68.
(Obaveze javnih preduzeća)

- (1) Javno preduzeće iz nadležnosti Federacije dužno je podatke o svom dugu dostavljati Federalnom ministarstvu finansija i nadležnom resornom ministarstvu.
- (2) Javno preduzeće iz nadležnosti kantona dužno je podatke o svom dugu dostavljati kantonalnom ministarstvu finansija i nadležnom resornom ministarstvu.
- (3) Javno preduzeće iz nadležnosti grada i općine dužno je podatke o svom dugu dostavljati službi za finansije grada, odnosno općine.

Član 69.
(Obaveza dostavljanja podataka o dugu i garancijama institucijama Bosne i Hercegovine)

Federalno ministarstvo finansija dužno je podatke o dugu i garancijama u Federaciji dostavljati nadležnim institucijama Bosne i Hercegovine, u skladu sa propisima Bosne i Hercegovine koji uređuju dug, zaduživanje i garancije i sistem državne pomoći.

Član 70.
(Evidencije o dugu i garancijama)

Federalni ministar finansija donosi pravilnik kojim se utvrđuje sadržaj evidencija iz člana 64. Zakona, uređuje način izvještavanja, postupak i rokove dostavljanja podataka o dugu i garancijama iz 65. i 66. Zakona, te druge elemente od značaja za izvještavanje i upravljanje dugom.

Odjeljak B. Izvještavanje i objavljivanje informacija o dugu i garancijama

Član 71.
(Izvještavanje o dugu)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina su dužni sačinjavati i objavljivati kvartalne izvještaje o dugu.
- (2) Federalno ministarstvo finansija dužno je sačinjavati i Vladi Federacije dostavljati kvartalne izvještaje o dugu Federacije, te godišnje izvještaje o javnom dugu Federacije.
- (3) Kantonalno ministarstvo finansija dužno je sačinjavati i vladi kantona dostavljati kvartalne izvještaje o dugu kantona, te godišnje izvještaje o ukupnom dugu kantona.

- (4) Grad i općina su dužni sačinjavati i gradskom odnosno općinskom vijeću dostavljati na razmatranje kvartalne izvještaje o dugu grada odnosno općine, te godišnje izvještaje o dugu grada odnosno općine.

Član 72.

(Minimalan sadržaj, način i rokovi dostavljanja izvještaja)

Federalni ministar finansija donosi pravilnik kojim se utvrđuje minimalan sadržaj, način i rokovi dostavljanja izvještaja iz člana 71. Zakona, te način i rokovi objavljivanja informacija o dugu i garancijama javnog sektora Federacije.

POGLAVLJE VI. GORNJE GRANICE I UPRAVLJANJE DUGOM

Odjeljak A. Gornje granice javnog duga i garancija

Član 73.

(Gornja granica i mjere za stabilizaciju ukupnog javnog duga)

- (1) Javni dug Federacije može iznositi najviše 60% bruto domaćeg proizvoda Federacije (u daljem tekstu: BDP).
- (2) Ukoliko javni dug Federacije dostigne 50% BDP-a, Federalno ministarstvo finansija u roku od 30 dana informiše Vladu Federacije o dostizanju limita zaduženosti i predlaže mjere za optimizaciju upravljanja javnim dugom.
- (3) Vlada Federacije je u roku od 60 dana od dostavljanja prijedloga Federalnog ministarstva finansija iz stava (2) ovog člana dužna utvrditi mjere za optimizaciju upravljanja javnim dugom.
- (4) Ukoliko javni dug Federacije dostigne 55% BDP-a, Federalno ministarstvo finansija u roku od 30 dana informiše Vladu Federacije, te predlaže dodatne mjere za optimizaciju upravljanja javnim dugom, uključujući i mjere iz stava (5) ovog člana.
- (5) Vlada Federacije na prijedlog Federalnog ministarstva finansija utvrđuje mjere za smanjenje tekućih rashoda u iznosu od najmanje 3% rashoda utvrđenih u budžetu Federacije za tekuću godinu prilagođenih razmjerno preostalom periodu tekuće godine. Vlada Federacije predlaže Parlamentu Federacije usvajanje utvrđenih mjera koje će se primjenjivati dok se udio javnog duga Federacije u BDP-u, izračunatog prema kriterijima navedenim u ovom članu, ne svede ispod 55%.
- (6) Osnovica ukupnih tekućih rashoda koja se uzima u obzir u kalkulaciji za smanjenje tekućih rashoda se umanjuje za:
 - a) rashode za penzije;
 - b) izdatke za kamate;
 - c) rashode koji su pokriveni fondovima Evropske unije ili drugim bespovratnim sredstvima različitih organizacija;
 - d) rashode za likvidaciju šteta uzrokovanih prirodnim katastrofama;
 - e) doprinose za članstva Bosne i Hercegovine u međunarodnim organizacijama prema međunarodnim ugovorima.
- (7) Odredba stava (5) ovog člana se ne primjenjuje:
 - a) u slučaju znatnog pogoršanja ekonomskog rasta tokom 24 mjeseca počev od prvog dana kalendarskog mjeseca nakon objave godišnjeg smanjenja realnog bruto domaćeg proizvoda u zadnjem kvartalu od najmanje 2,5% ili oko 6% u posljednje tri godine od strane nadležnog zavoda za statistiku;
 - b) u slučaju prirodnih nepogoda, tehničko-tehnoloških nesreća, drugih nesreća definiranih Zakonom o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća ili vanrednog stanja;

- c) u slučaju objave vanrednih mjera radi povećanja sposobnosti sigurnosnih snaga u slučaju pogoršanja sigurnosne situacije;
 - d) u periodu od 24 mjeseca počev od prvog dana kalendarskog mjeseca nakon što Federalno ministarstvo finansija objavi ukupne potrebne troškove budžeta Federacije povezane sa saniranjem posljedica prirodnih nepogoda ili nesreća te troškova nastalih implementacijom međunarodnih ugovora i drugih međunarodnih obaveza Federacije koji prelaze 3% BDP-a.
- (8) Ukoliko javni dug Federacije dostigne 58% BDP-a dodatno povećanje ukupnog javnog duga Federacije moguće je samo uz odobrenje Parlamenta Federacije.
- (9) Ukoliko je garancija Federacije, kantona, grada ili općine izdata u skladu sa ovim Zakonom ili zakonom koji je bio na snazi u vrijeme izdavanja garancije, zaduženje nastalo zbog plaćanja takve garancije nije predmet ograničenja zaduženja iz ovog člana.

Član 74.

(Gornja granica za izdavanje garancija Federacije)

Ukupna nominalna vrijednost neotplaćenog garantiranog duga Federacije, kantona, gradova i općina, isključujući neotplaćeni garantirani javni dug i indirektne garancije kantona, gradova i općina, ne može biti veća od 15% BDP-a.

Član 75.

(Gornja granica ukupnog duga i izdavanja garancija kantona)

- (1) Ukupan dug kantona, uključujući i neotplaćeni garantirani dug koji nije uključen u ukupan dug kantona može iznositi najviše do iznosa prosječnih redovnih prihoda budžeta kantona ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (2) Kanton se može zadužiti ili izdati garanciju u okvirima ukupnih ograničenja iz stava (1) ovog člana ukoliko u vrijeme odobrenja zaduženja ili izdavanja garancije iznos servisiranja duga i potencijalnog duga koji dospijeva u svakoj narednoj godini, uključujući i servisiranje za predloženo novo zaduženje ili izdavanje garancije ne prelazi 15% prosječnih redovnih prihoda kantona ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (3) U okviru ograničenja iz stava (2) ovog člana iznos servisiranja duga koji je alocirano ili se alocira na budžet kantona može iznositi najviše do 10% prosječnih redovnih prihoda kantona ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (4) Ukoliko je garancija izdata u skladu sa ovim Zakonom ili zakonom koji je bio na snazi u vrijeme izdavanja garancije, zaduženje nastalo zbog plaćanja takve garancije nije predmet ograničenja zaduženja iz stava (3) ovog člana.
- (5) Ukoliko ukupan dug kantona i neotplaćeni garantirani dug iz stava (1) ovog člana dostigne visinu prosječnih redovnih prihoda budžeta kantona ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine, dodatno povećanje ukupnog duga kantona i izdavanje garancija kantona moguće je samo uz odobrenje Parlamenta Federacije.

Član 76.

(Gornja granica ukupnog duga i izdavanja garancija grada ili općine)

- (1) Ukupan dug grada i općine, uključujući i neotplaćeni garantirani dug koji nije uključen u ukupan dug grada može iznositi najviše do dvostrukog iznosa prosječnih redovnih prihoda budžeta grada odnosno općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (2) Grad i općina mogu se zadužiti ili izdati garanciju u okvirima ukupnih ograničenja iz stava (1) ovog člana ukoliko u vrijeme odobrenja zaduženja ili izdavanja garancije iznos servisiranja duga i potencijalnog duga koji dospijeva u svakoj narednoj godini, uključujući i servisiranje za

predloženo novo zaduženje ili izdavanje garancije ne prelazi 20% prosječnih redovnih prihoda grada odnosno općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.

- (3) U okviru ograničenja iz stava (2) ovog člana iznos servisiranja duga koji je alociran ili se alocira na budžet grada ili općine može iznositi najviše do 15% prosječnih redovnih prihoda grada, odnosno općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (4) Ukoliko je garancija izdata u skladu sa ovim Zakonom ili zakonom koji je bio na snazi u vrijeme izdavanja garancije, zaduženje nastalo zbog plaćanja takve garancije nije predmet ograničenja zaduženja iz stava (3) ovog člana.
- (5) Ukoliko ukupan dug grada ili općine i neotplaćeni garantirani dug iz stava (1) ovog člana dostigne visinu dvostrukih prosječnih redovnih prihoda budžeta grada odnosno općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine, dodatno povećanje javnog duga grada ili općine i izdavanje garancija grada ili općine moguće je samo uz odobrenje Parlamenta Federacije.

Član 77. **(Isključena ograničenja)**

Odredbe čl. 73. st. (1) i (3) i 76. st. (1) i (3) ne odnose se na zaduživanje alocirano na kanton, grad i općinu:

- a) za investicije iz oblasti poboljšanja energetske efikasnosti;
- b) za predfinansiranje projekata koji se finansiraju ili sufinansiraju iz sredstava Evropske unije do iznosa ukupno prihvatljivog troška projekta pod uslovom da se primljena sredstva Evropske unije koriste za otplatu duga nastalog za predfinansiranje prihvatljivih troškova projekta.

Odjeljak B. Granice izloženosti Federacije, kantona, grada i općine

Član 78. **(Granice izloženosti Federacije prema kantonu, gradu i općini)**

- (1) Pojedinačna izloženost Federacije po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga prema kantonu ne može biti veća od 50% u odnosu na prosječne redovne pojedinačne prihode kantona ostvarene u posljednje tri fiskalne godine.
- (2) U okviru ograničenja iz stava (1) ovog člana izloženost Federacije u odnosu na servis indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga kantona koji dospijeva u svakoj narednoj godini može iznositi najviše do 10% prosječnih redovnih prihoda kantona ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (3) Pojedinačna izloženost Federacije po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga prema gradu i općini ne može biti veća od prosječnih redovnih pojedinačnih prihoda grada i općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (4) U okviru ograničenja iz stava (3) ovog člana izloženost Federacije u odnosu na servis indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga grada i općine koji dospijeva u svakoj narednoj godini može iznositi najviše do 10% prosječnih redovnih prihoda grada i općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.

Član 79. **(Granice izloženosti Federacije prema jednom sektoru, pravnom licu ili grupi povezanih lica)**

- (1) Pojedinačna izloženost Federacije prema jednom pravnom licu po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga ne može biti veća od 10% BDP-a.
- (2) Pojedinačna izloženost Federacije prema jednom sektoru po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga ne može biti veća od 20% BDP-a.

Član 80.

(Granice izloženosti kantona, grada i općine prema jednom pravnom licu)

- (1) Pojedinačna izloženost kantona po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga prema jednom pravnom licu ne može biti veća od 30% u odnosu na prosječne redovne pojedinačne prihode kantona ostvarene u posljednje tri fiskalne godine.
- (2) Pojedinačna izloženost grada i općine po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga prema jednom pravnom licu ne može biti veća od 30% u odnosu na dvostruke prosječne redovne pojedinačne prihode grada i općine ostvarene u posljednje tri fiskalne godine.

Odjeljak C. Upravljanje dugom

Član 81.

(Nadležnost za upravljanje dugom)

- (1) Federalno ministarstvo finansija upravlja dugom Federacije, nadzire dug i daje saglasnost za nova zaduženja kantona, gradova i općina, federalnih vanbudžetskih korisnika i javnih preduzeća iz nadležnosti Federacije koja su posljednje dvije godine uzastopno iskazala negativan finansijski rezultat, te nadzire dug i zaduživanje ostalih javnih preduzeća iz nadležnosti Federacije.
- (2) Ministarstvo finansija kantona upravlja dugom kantona, nadzire dug i daje saglasnost za nova zaduženja vanbudžetskih korisnika kantona i javnih preduzeća iz nadležnosti kantona koja su posljednje dvije godine uzastopno iskazala negativan finansijski rezultat, te nadzire zaduživanje ostalih javnih preduzeća iz nadležnosti kantona.
- (3) Služba za finansije grada upravlja dugom grada, nadzire dug i nova zaduženja vanbudžetskih korisnika grada i javnih preduzeća iz nadležnosti grada. Gradonačelnik daje saglasnost za nova zaduženja vanbudžetskih korisnika grada i javnih preduzeća iz nadležnosti grada koja su posljednje dvije godine uzastopno iskazala negativan finansijski rezultat.
- (4) Odredbe stava (3) ovog člana na odgovarajući način primjenjuju općine.

Član 82.

(Ciljevi upravljanja dugom)

Ciljevi upravljanja dugom su pravovremeno osiguranje finansijskih sredstava za finansiranje vladinih potreba uz prihvatljive troškove i rizike u srednjem i dugom roku, te razvoj i promocija domaćeg tržišta duga.

Član 83.

(Strategija upravljanja dugom)

- (1) Vlada Federacije na prijedlog Federalnog ministarstva finansija usvaja strategiju upravljanja dugom.
- (2) Strategija upravljanja dugom je trogodišnji dokument koji se dostavlja Vladi Federacije na usvajanje zajedno sa Prijedlogom Programa javnih investicija Federacije.
- (3) Izrada strategije upravljanja dugom zasniva se na ciljevima upravljanja dugom iz člana 82. Zakona, a uzima u obzir sljedeće faktore:
 - a) troškove i rizike postojećeg portfolija duga,
 - b) makroekonomske okvire,
 - c) projekcije servisiranja duga u narednom periodu,
 - d) očekivane potrebe za zaduživanjem,
 - e) tržišne uslove zaduživanja,
 - f) druge faktore koji mogu biti relevantni za izradu strategije.

- (4) Strategija upravljanja dugom sadrži smjernice upravljanja dugom i nivo prihvatljivosti rizika portfolija duga, planiranja zaduženja i izdavanje garancija, te druge aktivnosti koje se odnose na razvoj i promociju domaćeg tržišta duga.
- (5) Nakon usvajanja, strategiju upravljanja dugom Federalno ministarstvo finansija dužno je objaviti na svojoj internet stranici najkasnije 5 dana nakon usvajanja od strane Vlade Federacije.
- (6) Sve operacije zaduživanja i upravljanja dugom zasnivaju se na usvojenoj strategiji upravljanja dugom.

Član 84.
(Godišnji plan zaduživanja)

- (1) Vlada Federacije na prijedlog Federalnog ministarstva finansija usvaja godišnji plan zaduživanja u roku od 60 dana od dana usvajanja budžeta za odnosnu fiskalnu godinu.
- (2) Izrada godišnjeg plana zaduživanja zasniva se na usvojenoj strategiji upravljanja dugom, usvojenom budžetu i prognozama novčanih tokova, a uključivat će:
 - a) Planirane operacije zaduživanja tokom godine;
 - b) Instrumente zaduživanja;
 - c) Ostale relevantne informacije.
- (3) Godišnji plan zaduživanja se revidira i usklađuje po potrebi.
- (4) Godišnji plan zaduživanja objavljuje se na internet stranici Federalnog ministarstva finansija, najkasnije u roku od 5 dana nakon usvajanja.

Član 85.
(Godišnji izvještaj o upravljanju dugom)

- (1) Federalno ministarstvo finansija priprema godišnji izvještaj o upravljanju dugom Federacije kojim se prezentiraju rezultati i aktivnosti upravljanja dugom, garancije i aktivnosti pozajmljivanja, i drugi finansijski aranžmani koji su zaključeni tokom protekle fiskalne godine.
- (2) Izvještaj iz stava (1) ovog člana sadrži sljedeće:
 - a) Informacije o provedbi strategije upravljanja dugom i obrazloženja;
 - b) Informacije o otplati duga, plaćenim kamatama i drugim povezanim troškovima;
 - c) Informacije o svim nedospjelim kreditnim obavezama;
 - d) Listu svih nedospjelih vrijednosnih papira;
 - e) Informacije o izdatim garancijama, uključujući iznose i korisnike ovih garancija, informacije o dužnicima i procjenu fiskalnog rizika po izdatim garancijama;
 - f) Informacije o svim odobrenim kreditima i operacijama pozajmljivanja, uključujući informacije o dužnicima, neotplaćenim obavezama i procjeni kreditnog rizika po ovim kreditima.
- (3) Izvještaj iz stava (1) ovog člana Federalno ministarstvo finansija dostavlja Vladi Federacije zajedno sa izvještajem o izvršenju budžeta za proteklu fiskalnu godinu.
- (4) Nakon razmatranja, izvještaj iz stava (1) ovog člana Vlada Federacije dostavlja Parlamentu Federacije, a Federalno ministarstvo finansija dužno je isti objaviti na svojoj internet stranici najkasnije 5 dana nakon razmatranja od strane Vlade.

Član 86.
(Savjetodavna komisija za dug)

- (1) Vlada Federacije, na prijedlog Federalnog ministarstva finansija, rješenjem imenuje Savjetodavnu komisiju za dug (u daljem tekstu: Komisija).
- (2) Komisiju čine predsjednik i 6 članova koji se imenuju na period od 4 godine.

- (3) Predsjednik i članovi Komisije biraju se iz reda sljedećih institucija:
 - a) Federalno ministarstvo finansija;
 - b) kantonalna ministarstva finansija;
 - c) gradovi i općine;
 - d) ekonomski fakulteti.
- (4) Rješenjem o imenovanju Komisije iz stava (1) ovog člana utvrđuju se zadaci i nadležnosti Komisije i druga pitanja od značaja za rad Komisije.
- (5) Komisija jednom godišnje podnosi izvještaj o radu Vladi Federacije BiH, a kvartalno Federalnom ministarstvu finansija.
- (6) Poslovníkom o radu Komisije koji donosi federalni ministar finansija detaljnije se uređuju prava i obaveze članova Komisije, način rada i odlučivanja, te druga pitanja od značaja za njen rad.
- (7) Federalno ministarstvo finansija pruža stručnu i administrativno-tehničku podršku Komisiji.

Član 87. (Eksterna revizija)

- (1) Federalno ministarstvo finansija je dužno najmanje jednom u pet godina angažovati eksternog revizora s ciljem provjere djelotvornosti i efikasnosti operacija upravljanja dugom i djelotvornosti sistema interne kontrole.
- (2) Pravno lice koje bude angažovano kao eksterni revizor mora posjedovati adekvatna stručna znanja i iskustvo na poslovima eksterne evaluacije, eksterne i interne revizije.

POGLAVLJE VII. NADZOR

Član 88. (Nadzor)

- (1) Nadzor nad primjenom odredbi ovog Zakona vrše Federalno ministarstvo finansija i ministarstva finansija kantona, u okvirima nadležnosti utvrđenih ovim Zakonom.
- (2) Poslove nadzora iz stava (1) ovog člana vrše budžetski inspektori Federalnog ministarstva finansija i ministarstava finansija kantona, svako u okviru svoje nadležnosti.

POGLAVLJE VIII. KAZNE NE ODREDBE

Član 89. (Prekršaji)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 KM do 15.000 KM kaznit će se za prekršaj vanbudžetski korisnik, javno preduzeće koje je u posljednje dvije godine zaredom ostvarilo negativan finansijski rezultat i pravno lice koje ima neotplaćen dug za koji je izdata garancija Federacije, kantona, grada i općine ako zaključi ugovor o kreditu, zajmu i finansijskom lizingu bez prethodne pisane saglasnosti Federalnog ministarstva finansija, ministarstva finansija kantona i gradskog odnosno općinskog vijeća iz člana 15., 16. i 17. Zakona.
- (2) Za prekršaj iz stava (1) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice vanbudžetskog korisnika, javnog preduzeća i pravnog lica iz stava (1) ovog člana.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj javno preduzeće ako ne izvrši plaćanje svog pripadajućeg dijela vanjskog duga iz člana 29. Zakona.
- (4) Za prekršaj iz stava (3) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice javnog preduzeća.

- (5) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj vanbudžetski korisnik, javno preduzeće, banka, mikrokreditno društvo i privredno društvo u čije ime se zadužila Federacija, kanton, grad i općina ako ne postupi u skladu sa članom 31. st. (2), (3) i (4) Zakona.
- (6) Za prekršaj iz stava (5) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice vanbudžetskog korisnika, javnog preduzeća, banke, mikrokreditnog društva i privrednog društva.
- (7) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj vanbudžetski korisnik, javno preduzeće, banka i privredno društvo ako ne izvrši obavezu iz člana 55. stav (4) Zakona.
- (8) Za prekršaj iz stava (7) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice vanbudžetskog korisnika, javnog preduzeća, banke i privrednog društva.
- (9) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj vanbudžetski korisnik ako podatke o svom dugu ne dostavi nadležnom organu u skladu sa propisom iz člana 66. Zakona.
- (10) Za prekršaj iz stava (9) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice vanbudžetskog korisnika.
- (11) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj javna zdravstvena ustanova ako podatke o svom dugu ne dostavi nadležnom organu u skladu sa članom 67. Zakona.
- (12) Za prekršaj iz stava (11) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice javne zdravstvene ustanove.
- (13) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj javno preduzeće ako podatke o svom dugu ne dostavi nadležnom ministarstvu finansija u skladu sa propisom iz člana 70. Zakona.
- (14) Za prekršaj iz stava (13) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice javnog preduzeća.
- (15) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj federalni ministar finansija, ministar finansija kantona, gradonačelnik odnosno načelnik ako obaveze koje čine unutrašnji i vanjski dug ne otplaćuju u skladu sa članom 5. Zakona.

POGLAVLJE IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 90.

(Rokovi za donošenje provedbenih propisa)

- (1) Nadležni organi će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona donijeti propise iz čl. 15. stav (5), 16. stav (4), 17. stav (4), 27. stav (3), 44. stav (1), 45. stav (3), 46. stav (1), 49., 51. stav (1), 56. stav (3), 59. stav (5), 70., 72. i 86. stav (1).
- (2) Federalno ministarstvo finansija će liste subjekata iz čl. 15., 16. i 17. Zakona objaviti u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.
- (3) Započeti postupci zaduživanja i izdavanja garancija koji nisu okončani do dana stupanja na snagu ovog Zakona nastaviti će se u skladu sa odredbama ovog Zakona.

Član 91.
(Rokovi za usklađivanje propisa)

- (1) U roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona uskladit će se sa odredbama ovog zakona drugi propisi koji na drugačiji način uređuju pitanja koja su predmet ovog Zakona.
- (2) Vanbudžetski fond, vanbudžetski korisnik, javna zdravstvena ustanova i javno preduzeće uskladit će svoje interne akte sa odredbama ovog Zakona, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 92.
(Tretman konačne alokacije vanjskog duga)

- (1) Konačna alokacija vanjskog državnog duga koja je nastala prije stupanja na snagu Zakona o zaduživanju, dugu i garancijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 52/05), Zakona o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 86/07, 24/09, 44/10 i 30/16) i ovog Zakona važeća je i obavezujuća.
- (2) Konačna alokacija vanjskog duga Federacije, kantona, općine, grada i javnog preduzeća nastala prije stupanja na snagu ovog Zakona važeća je i obavezujuća.

Član 93.
(Prestanak važenja drugih propisa)

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje da važi Zakon o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 86/07, 24/09, 44/10 i 30/16).

Član 94.
(Stupanje na snagu)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Federacije BiH“.

OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZAKONA O DUGU, ZADUŽIVANJU I GARANCIJAMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje Zakona o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Zakon) sadržan je u odredbama člana III. 1. tačka c), koji je izmijenjen amandmanima VIII, LXXXIX i CVI i člana IV. A. 20. (1) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, prema kojima je u isključivoj ovlasti Federacije Bosne i Hercegovine donošenje propisa o finansijama i finansijskim institucijama Federacije BiH i fiskalna politika Federacije, a Parlament Federacije Bosne i Hercegovine je ovlašten za donošenje zakona o obavljanju funkcija federalne vlasti.

Vlada Federacije BiH je na svojoj 122. sjednici, održanoj 10.10.2017. godine utvrdila Nacrt zakona o dugu, zaduživanju i garancijama.

Dom naroda Parlamenta Federacije BiH na svojoj 18. vanrednoj sjednici održanoj 19.04.2018. godine usvojio je Nacrt zakona o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Predstavnički dom Parlamenta Federacije BiH na svojoj 5. redovnoj sjednici održanoj 24.09.2019. godine usvojio je Nacrt zakona o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine.

U skladu sa zaključkom Doma naroda Parlamenta Federacije BiH broj: 02-02-1084 od 19.04.2018. godine, Federalno ministarstvo finansija je 20.08.2018. godine otvorilo i sprovelo javnu raspravu za Nacrt zakona o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Tokom provedbe javne rasprave održane su pismene i usmene konsultacije nakon kojih je sačinjen Izvještaj o javnoj raspravi koji sadrži institucije i njihove komentare, te obrazloženje Federalnog ministarstva o prihvatanju ili neprihvatanju sugestija odnosno komentara.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE

II.1. Identifikacija i definicija problema

Razlozi za donošenje Zakona očituju su potrebi Federacije Bosne i Hercegovine da provede planirane ekonomske politike i reforme, kako u pogledu usklađivanja novih fiskalnih pravila za dug, zaduživanje i garancije sa fiskalnim pravilima Evropske unije, tako i u pogledu obuhvata mjerenja javnog duga će biti usklađen sa statističkom metodologijom Evropske unije. Provođenje ekonomskih politika podrazumijeva postizanje tri osnovna cilja, od kojih je jedan osiguranje kontinuiranog održavanja javnog duga u odnosu na BDP u okviru kriterija iz Maastrichta.

U namjeri dostizanja navedenog cilja Federalno ministarstvo finansija – Federalno ministarstvo financija (u daljem tekstu: Federalno ministarstvo finansija), uz podršku Svjetske banke i Međunarodnog monetarnog fonda, poduzima aktivnosti na unapređenju upravljanja dugom. Stoga je, na zahtjev Federalnog ministarstva finansija, odjel Svjetske banke koji se bavi procjenom performansi za upravljanje dugom, primjenom DeMPA¹ instrumenata, u martu 2013. godine proveo procjenu učinka upravljanja dugom u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Cilj ocjene je bio da se, analizom elemenata od izuzetnog značaja za postizanje zdrave prakse upravljanja dugom, izmjeri učinak upravljanja dugom Vlade Federacije Bosne i Hercegovine. Na osnovu indikatora učinka za svaku od ocijenjene 33 dimenzije aktivnosti na upravljanju dugom na nivou Federacije BiH, koji propisuju minimalni nivo koji treba da bude dosegnut u svim uslovima, sačinjene su ocjene, odnosno dodijeljen je odgovarajući skor. Metodologija za određivanje skora predviđa ocjenjivanje svake dimenzije i dodjelu skora² A, B ili C, u zavisnosti od navedenih kriterija.

¹ DeMPA je metodologija za ocjenjivanje učinka upravljanja javnim dugom pomoću sveobuhvatnog skupa indikatora koji pokrivaju cijeli spektar funkcija vlade vezanih za upravljanje dugom

² Skor A odražava zdrave prakse za tu konkretnu dimenziju indikatora. Skor B se nalazi između minimalnih zahtjeva i zdrave prakse za taj aspekt. Minimalni zahtjev predstavlja neophodan uslov za djelotvoran učinak u okviru konkretne dimenzije koja se mjeri. Skor D, koji ukazuje na to da minimalni zahtjev nije ispunjen i predstavlja signal ozbiljnog nedostatka u učinku, koji u normalnim uslovima zahtijeva sprovođenje prioritarnih korektivnih mjera odnosno ukazuje na područje koje se smatra prioritarnim za reformu ili izgradnju kapaciteta

Na osnovu izvršene procjene, zasnovan na nalazima ocjene, sačinjen je izvještaj, prema kome su identificirane aktivnosti koje zahtijevaju provođenje korektivnih mjera, te je predložen Reformski plan kojim su utvrđene aktivnosti, indikativni rokovi i očekivani rezultati za svaku od aktivnosti, a sve s ciljem unapređenja upravljanja javnim dugom.

II.2. Ciljevi koji se namjeravaju postići donošenjem Zakona

U skladu sa navedenim Reformskim planom za upravljanje dugom i aktivnostima definiranim tim planom koje provodi Federalno ministarstvo finansija, te sa Pismom namjere, kojim se Vlada Federacije Bosne i Hercegovine također obavezala da će u parlamentarnu proceduru uputiti tekst novog Zakona, pristupilo se donošenju novog Zakona, a s ciljem uvođenja novih fiskalnih pravila i jačanja kontrole nad zaduživanjem nižih nivoa vlasti u skladu sa principima dobre prakse.

II.3. Materija koja se namjerava obuhvatiti Zakonom

Kako bi se stvorili preduslovi za upravljanje javnim dugom i dostigli minimalni zahtjevi koji odražavaju principe dobre prakse, ovim Zakonom se stvaraju pretpostavke za jaču kontrolu nad zaduživanjem, kako Federacije tako i nižih nivoa vlasti:

- Utvrđuju se ciljevi zaduživanja i propisuje obaveza da Vlada Federacije BiH donosi Strategiju upravljanja dugom koja je zasnovana na ciljevima utvrđenim Zakonom.
 - Donošenje strategije vremenski je usklađeno sa usvajanjem Programa javnih investicija, Federacije BiH i sve operacije zaduživanja zasnivaju se na usvojenoj Strategiji.
- Propisuje se obaveza Vlade Federacije da usvaja Godišnji plan zaduživanja.
 - U roku od 30 dana od dana usvajanja budžeta za narednu godinu.
 - Zasniva se na usvojenoj strategiji upravljanja dugom, usvojenom budžetu i prognozama novčanih tokova.
 - Objavljuje se na internet stranici Federalnog ministarstva finansija.
- Unapređuju se procesi upravljanja rizicima, revidiraju se postojeći limiti zaduženosti i izloženosti na nivou Federacije, kantona, gradova i općina i utvrđuju nove gornje granice javnog duga i garancija.
 - Utvrđuju se novi limiti servisiranja duga kantona, gradova i općina u odnosu na redovne prihode.
 - Utvrđuju se granice izloženosti i to: Federacije prema kantonu, gradu i općini, Federacije prema jednom sektoru, pravnom licu ili grupi povezanih lica, te granice izloženosti kantona, grada i općine prema jednom pravnom licu.
 - Zakonom se propisuju institucije i pravna lica koja ne mogu stvoriti unutrašnje zaduženje bez prethodnog odobrenja Federalnog ministarstva finansija, kantonalnog ministarstva finansija, odnosno gradonačelnika ili načelnika općine.
 - Utvrđuju se pragovi zaduženosti u odnosu na GDP nakon kojih se, u propisanim rokovima, donose odgovarajuće korektivne mjere u cilju stabiliziranja i ograničavanja rasta javnog duga. Također se propisuje obaveza smanjenja tekućih rashoda u slučaju da opći dug Federacije dosegne 55% GDP.
 - Uvodi se godišnje ograničenje novog zaduživanja Federacije, kantona, grada, općine, vanbudžetskog korisnika, a javnim zdravstvenim ustanovama se izričito zabranjuje novo zaduživanje.
- Uređuje se procedura u procesima zaduživanja.
 - Definiraju se procedure za zaduživanje i jasnije utvrđuju odgovornosti.
 - Uvodi se prethodna saglasnost za zaduživanje koju daju Federalno ministarstvo finansija, kantonalna ministarstva finansija, gradonačelnik, odnosno načelnik (Prethodna saglasnost Federalnog ministarstva finansija izdaje se za zaduživanje kantona, gradova i općina, federalnih vanbudžetskih korisnika, federalnih javnih preduzeća koja su u posljednje dvije godine zaredom ostvarila negativan finansijski rezultat i pravnih lica koja imaju neotplaćen dug za koji je izdata garancija Federacije).
 - Daje se ovlaštenje Federalnom ministarstvu finansija, ministarstvu finansija kantona, gradonačelniku, odnosno načelniku da propisom uredi postupak za izdavanje prethodne saglasnosti.
 - Uvodi se obaveza objavljivanja liste vanbudžetskih korisnika i javnih preduzeća.

- Posebno se uređuje postupak direktnog vanjskog zaduživanja.
- Uređuje se procedura za odobravanje i izdavanje garancija uključujući ocjenu kreditnog rizika sa smjernicama na koji način ocjenu provesti.
 - Uvodi se administrativna naknada za podnošenje zahtjeva za izdavanje garancije.
 - Podnošenje zahtjeva za garanciju se vrši na propisanom obrascu.
 - Propisuje se obaveza procjene rizika tražitelja garancije: daje se ovlaštenje Federalnom ministarstvu finansija da propiše kriterije, metodologiju i proceduru u postupku donošenja odluke o izdavanju garancije, te proceduru koja se odnosi na alociranje poslovnih procesa u vezi sa procjenom rizika.
 - Stvaraju se pretpostavke za angažman profesionalnog vanjskog savjetnika u postupku utvrđivanja rizika.
- Propisuje se obaveza uspostave Garancijskog fonda na nivou Federacije, kantona, grada i općine.
 - Garancijski fond se uspostavlja kao podračun u okviru Jedinog računa Trezora Federacije i namijenjen je isključivo za plaćanje po aktiviranim garancijama.
 - Propisuje se obaveza planiranja finansiranja i održavanja Garancijskog fonda (uplatama administrativnih taksi, provizija i premija rizika, namjenskih novčanih depozita, prihoda od investiranja na otvorenom tržištu, sredstava iz budžeta Federacije, sredstava proisteklih iz naplaćenih potraživanja po osnovu aktiviranih garancija).
 - Daje se ovlaštenje Vladi da donese propis kojim se utvrđuje uspostavljanje, način finansiranja i upravljanja Garancijskim fondom.
 - Daje se ovlaštenje Vladi da propiše iznos i način naplate administrativne takse, način obračuna i naplate provizije i premije rizika, dinamiku punjenja Garancijskog fonda, te minimalni nivo pokrivenosti garantovanog a neotplaćenog duga.
 - Utvrđuje se obaveza naplate potraživanja nakon izvršenog plaćanja na osnovu izdatih garancija, te mjere koje se mogu koristiti u tom postupku.
- Uređuje se raspolaganje kreditnim sredstvima.
 - Ovlašćuje se Federalno ministarstvo finansija da otvori namjenske projektne račune za deponiranje kreditnih sredstava odobrenih Federaciji, a način i postupak korištenja sredstava, u svrhu za koju su odobrena, propisuje Vlada Federacije.
- Utvrđuje se obaveza planiranja sredstava za servisiranje duga i mjere u slučaju kašnjenja servisiranja.
 - Obavezno je planiranje u budžetu Federacije, kantona, grada i općine sredstava potrebnih za servisiranje duga prema dinamici dospelosti.
 - Precizirani su postupci i dodatne mjere u slučaju kašnjenja u servisiranju indirektnog duga, te rezervne mjere u slučaju kašnjenja servisiranja duga kantona, grada i općine prema drugim povjericima.
- Utvrđuje se obaveza Federacije, kantona grada i općine da uspostave i vode evidenciju o dugu i garancijama iz svoje nadležnosti.
 - Federalno ministarstvo finansija uspostavlja i vodi evidenciju o javnom dugu Federacije i garancijama koje je izdala Federacija, o dugu javnih preduzeća iz nadležnosti Federacije, o javnom dugu i garancijama kantona, gradova i općina.
 - Utvrđuje se jedinstven sadržaj evidencija, način vođenja, postupak dostavljanja i evidentiranja u skladu sa propisom koji donosi Federalni ministar finansija.
 - Propisuju se obveznici dostavljanja podataka o dugu i garancijama i obveznici izvještavanja.
 - Propisuje se obaveza evidentiranja duga i izvještavanja za dug i garancije za sve domaće i eksterne subjekte čiji dugovi u skladu sa metodologijom Evropske unije ulaze u obuhvat javnog duga.
- Utvrđuje se obaveza kontinuiranog izvještavanja o dugu i o aktivnostima upravljanja dugom u cilju povećanja transparentnosti i bolje informisanosti javnosti o svim dužničkim transakcijama i izdavanju garancija
 - Propisuje se obaveza Federacije, kantona, grada i općine da sačinjavaju i objavljuju kvartalne izvještaje o dugu i godišnje izvještaje o upravljanju dugom.
 - Propisuje se obaveza objavljivanja izvještaja na internetu.

- Federalni ministar finansija će donijeti propis kojim se utvrđuje minimalan sadržaj, način i rokovi dostavljanja izvještaja i objavljivanja informacija o dugu i garancijama javnog sektora s ciljem postizanja kvaliteta i pravovremenosti objavljivanja statističkih i drugih podataka.
- Propisuje se obaveza provođenja eksterne revizije u pogledu djelotvornosti i efikasnosti operacija upravljanja dugom (nepostojanje eksterne revizije učinka operacija upravljanja dugom signal je ozbiljnog nedostatka u učinku i ukazuje na područje koje se smatra prioritarnim za reformu ili izgradnju kapaciteta upravljanja dugom).
- Utvrđuje se obaveza Federalnom ministarstvu finansija da najmanje jednom u pet godina angažira eksternog revizora s ciljem provjere djelotvornosti i efikasnosti operacija upravljanja dugom i djelotvornosti sistema interne kontrole.

II.4. Učešće javnosti u izradi Zakona

U postupku izrade zakona učestvovali su i međunarodni konsultanti angažovani kroz misiju tehničke pomoći u okviru projekta „Pravna i operativna pomoć za poboljšanje u pravnom i regulatornom okviru za upravljanje dugom i javnim investicijama u Federaciji Bosne i Hercegovine“. Prilikom formuliranja odredbi predloženog zakona korištena je domaća regulativa i najbolje prakse usporedivih zemalja Evropske unije i drugih odabranih zemalja.

U cilju aktivnog učešća u pripremi zakona, radna verzija istog dostavljena je svim relevantnim institucijama u Bosni i Hercegovini (Ministarstvo finansija i trezora, Centralna banka BiH, Udruženje banaka BiH, federalna ministarstva, kantoni, gradovi, općine, Ured za reviziju institucija FBiH, vanbudžetski fondovi, javna preduzeća) kao i međunarodnim finansijskim institucijama (Svjetska banka, MMF, EBRD) na očitovanje. Federalno ministarstvo finansija je dostavljene komentare, prijedloge i sugestije razmotrilo, prihvaćene su postale sastavni dio teksta Zakona, a neki od prihvatljivih prijedloga će biti ugrađeni u podzakonske akte.

III. USKLADENOST S EVROPSKIM DIREKTIVAMA

Nacrt Zakona o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine usklađen je sa evropskim zakonodavstvom i to:

- Direktiva Vijeća 2011/85/EU od 08. novembra 2011. godine o zahtjevima za budžetske okvire država članica (posljednja prečišćena verzija od 30.04.2024. godine).

IV. OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH RJEŠENJA

Zakon je podijeljen u devet poglavlja:

Poglavlje I. (Opće odredbe) utvrđuje predmet zakona i definira pojmove.

Članom 1. utvrđuje se predmet zakona i to: uslovi, način i postupak zaduživanja, izdavanje garancija, osiguranje sredstava za servisiranje duga, vođenje evidencija i izvještavanje o dugu i garancijama, a odnosi se kako na Federaciju BiH, tako i na kantone, gradove i općine. Djelimično se preuzima Direktiva Vijeća u vezi sa zahtjevom za budžetske okvire država članica EU.

Članom 2. definiraju se pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu.

Poglavlje II. (Dug i zaduživanje) definira status, kategorije i instrumente osiguranja, način zaduživanja, ovlaštenja u postupku zaduživanja, godišnja ograničenja novog zaduživanja, obavezu pribavljanja prethodnog odobrenja za zaduživanje i izdavanje garancija, svrhu i postupak novog kako unutrašnjeg, tako i vanjskog zaduživanja, te raspolaganje kreditnim sredstvima i njihovo investiranje.

Član 3. utvrđuje dug kao apsolutnu i bezuslovnu obavezu Federacije, kantona, grada, općine, vanbudžetskog korisnika, javnog preduzeća, a u skladu sa uslovima iz ugovora.

Članom 4. bliže se određuje državni dug.

Član 5. propisuje da sve obaveze iz osnova unutrašnjeg i vanjskog duga imaju isti status, a otpлата glavnice, kamate, naknada i ostalih obaveza na taj dug su prioriteta obaveza Federacije, kantona, gradova i općina.

Član 6. utvrđuje instrumente kojima se može dodatno osigurati dug Federacije, odnosno dug kantona, grada i općine, te da se ovlaštenje za davanje instrumenata osiguranja utvrđuje odlukom o zaduženju, koja se donosi za svako zaduženje.

Članom 7. se propisuje ništavost duga i instrumenta osiguranja u slučaju da zaduženje ili izdavanje instrumenta osiguranja, nastalo nakon stupanja na snagu ovog Zakona, nije u skladu sa odredbama ovog zakona.

Članovima 8. do 14. (Odjeljak B.) uređuje se način zaduživanja, ovlaštenja za provođenje procedura za zaduživanje, izdavanje vrijednosnih papira i garancija, te godišnja ograničenja novog zaduživanja za Federaciju, gradove, općine, vanbudžetske korisnike i javna preduzeća.

Federacija, kanton, grad općina, vanbudžetski korisnik i javno preduzeće mogu se zaduživati kratkoročno i dugoročno, uzimanjem kredita, zajmova, finansijskog lizinga i izdavanjem vrijednosnih papira u zemlji i inostranstvu, u domaćoj i stranoj valuti.

S obzirom da je ovim Zakonom propisano da se kratkoročni dug nastao radi finansiranja budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka mora otplatiti u fiskalnoj godini u kojoj je zaduženje i nastalo, kao i da u bilo kom vremenskom periodu tokom te fiskalne godine ne smije preći 15% redovnih prihoda budžeta ostvarenih u prethodnoj fiskalnoj godini, potrebno je odredbu člana 69. važećeg Zakona o budžetima u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH”, br. 102/13; 9/14; 13/14; 8/15; 91/15; 102/15, 104/16, 25a/22 i 17/25) usaglasiti sa ovim Zakonom.

Godišnji iznosi i svrha novog zaduženja vanbudžetskog korisnika određuje se finansijskim planom vanbudžetskog korisnika, a ukupna visina zaduženja iskazana u finansijskim planovima svih vanbudžetskih korisnika u Zakonu o izvršenju budžeta.

Članom 14. propisana su ograničenja za zaduživanje vanbudžetskog fonda i javne zdravstvene ustanove.

Članovi 15. do 17. (Odjeljak C.) odnose se na prethodnu saglasnost za zaduživanje i izdavanje garancije.

Član 15. propisuje ko i u kojim slučajevima se ne može zadužiti ili izdati garanciju bez prethodne saglasnosti Federalnog ministarstva finansija, propisuje obavezu utvrđivanja i objavljivanja lista federalnih vanbudžetskih korisnika, federalnih javnih preduzeća koja su u posljednje dvije godine zaredom ostvarile negativan finansijski rezultat, te pravnih lica koja imaju neotplaćen dug za koji je izdata garancija Federacije. Ovim članom se utvrđuje obaveza Federalnog ministarstva finansija da donese propise kojima će se bliže urediti postupak za izdavanje prethodne saglasnosti.

Članovi 16. i 17. propisuju ko i u kojim slučajevima se ne može zadužiti bez prethodne saglasnosti ministarstva finansija kantona, gradskog odnosno općinskog vijeća, te obaveza objavljivanja i ažuriranja liste javnih preduzeća koja su u posljednje dvije godine zaredom ostvarila negativan finansijski rezultat, te pravnih lica na nivou Federacije, kantona, grada, odnosno općine koja imaju neotplaćen dug za koji je izdata garancija. Ovim članovima je propisana i obaveza donošenja propisa kojima se uređuje postupak za izdavanje prethodne saglasnosti ministarstva finansija kantona, gradskog odnosno općinskog vijeća, obrazac i potrebna dokumentacija.

Članovima 18. do 22. (Odjeljak D.) reguliraju se svrha i postupak unutrašnjeg zaduživanja.

Federaciji, kantonu, gradu i općini dozvoljeno je unutrašnje zaduživanje (**član 18.**) za finansiranje budžetskog deficita i budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka, razvojnih projekata i kapitalnih investicija odobrenih programom javnih investicija, kao i posebnih programa odobrenih od strane nadležnog zakonodavnog ili predstavničkog tijela, za finansiranje uspostavljanja i održavanja rezervi likvidnosti, za servisiranje duga, uključujući i povezane troškove, plaćanje aktiviranih garancija, za

prijevremenu otplatu duga ili otkup izdatih dužničkih vrijednosnih papira, te za restrukturiranje nedospjelog duga.

Postupak unutrašnjeg zaduživanja Federacije, kantona, gradova i općina propisuje **član 19**.

Članom 20. utvrđuje se postupak unutrašnjeg zaduživanja Federacije u vidu vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine.

Član 21. propisuje da se postupak unutrašnjeg zaduživanja Federacije, kantona, gradova i općina emisijom vrijednosnih papira provodi u skladu sa propisima koji uređuju tržište vrijednosnih papira u Federaciji, kako i sa propisom donesenim na osnovu ovog Zakona.

Član 22. propisuje da se postupak unutrašnjeg zaduživanja vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća provodi u skladu sa propisima koji uređuju njihovo poslovanje samo u svrhe iz člana 18. i provođenjem postupka zaduživanja iz člana 22.

Članovima 23. do 26. (Odjeljak E.) uređuje se svrha i postupak vanjskog zaduživanja. Vanjsko zaduživanje Federacije, kantona, grada i općine je moguće za finansiranje budžetskog deficita, razvojnih projekata i kapitalnih investicija odobrenih programom javnih investicija, kao i posebnih programa odobrenih od strane nadležnog zakonodavnog ili predstavničkog tijela, za finansiranje uspostavljanja i održavanja rezervi likvidnosti, za servisiranja duga, uključujući i povezane troškove, plaćanje aktiviranih garancija, za prijevremenu otplatu duga ili otkup izdatih dužničkih vrijednosnih papira, te za restrukturiranje nedospjelog duga Federacije, dok je vanjsko zaduživanje vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća dozvoljeno samo u svrhe dopuštene propisima koji uređuju njihovo poslovanje.

Članom 23. definira se svrha vanjskog zaduživanja.

Provedba i postupak vanjskog zaduživanja Federacije, kantona, gradova, općina, vanbudžetskih korisnika i javnih preduzeća uređuju se **članovima 24., 25. i 26.**

Članom 27. Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno da, u skladu sa ugovorom o kreditu i propisima Bosne i Hercegovine, otvori namjenske projektne račune za deponiranje kreditnih sredstava odobrenih Federaciji, a način i postupak korištenja sredstava će propisati Vlada Federacije. Odobrena kreditna sredstva se mogu koristiti u svrhu za koju su odobrena, a kreditnim sredstvima u slučaju direktnog vanjskog duga kantona, grada, općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća, raspolaže se na način i pod uslovima utvrđenim ugovorom o kreditu.

Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno da sredstva odobrenih kredita u periodu do njihovog ulaganja u namjene za koje je odobren kredit investira u svrhe propisane zakonom koji uređuje investiranje javnih sredstava, a na taj način ostvarene kamate predstavljaju prihod budžeta Federacije (**član 28.**).

Poglavlje III. (Servisiranje duga) odnosi se na obavezu planiranja sredstava za servisiranje duga, mjere u slučaju kašnjenja servisiranja duga i saradnju sa Centralnom bankom BiH.

Članom 29. propisana je alokacija vanjskog državnog duga, a **članom 30.** utvrđena je obaveza Federacije, kantona, gradova i općina da u svojim budžetima planiraju sredstava za servisiranje duga u skladu sa dinamikom dospeljeća obaveza. Obaveza servisiranja duga predstavlja prioritetnu obavezu Federacije, kantona, grada i općine u odnosu na sve druge rashode i izdatke.

Članom 31. propisane su mjere koje se poduzimaju u slučaju da krajnji dužnik u čije ime se Federacija zadužila kasni sa izmirenjem svojih obaveza, odnosno dospelog iznosa po osnovu indirektnog duga Federacije. Te mjere uključuju:

- obavezu dužnika da o nemogućnosti plaćanja svoje obaveze ili mogućem kašnjenju u propisanom roku obavijesti Federalno ministarstvo finansija, te da za isto navede obrazloženje i rok u kome će obaveza biti izmirena,
- mogućnost da Federalno ministarstvo finansija, na zahtjev dužnika, u slučaju izuzetnog pogoršanja finansijskog stanja dužnika, odobri reprogram dospjelih obaveza ili glavnica kredita koje dospijevaju u naredne dvije godine, s tim da rok otplate reprogramiranih obaveza ne može

biti duži od sedam godina, a period odgode dvije godine. Ovim članom se utvrđuje obaveza plaćanja kamate na reprogramirane kreditne obaveze po stopi koja je jednaka kamatnoj stopi ostvarenoj na posljednjoj aukciji obveznica Federacije čija je ročnost ekvivalentna roku otplate reprogramiranih obaveza,

- obavezu dužnika da u slučaju kašnjenja ili neobavješćavanja Federalnog ministarstva finansija ili neizmirenja svoje ugovorne obaveze na dan dospeljeća obračuna i plati zakonsku zateznu kamatu na zakašnjeli iznos od dana dospeljeća do dana stvarnog plaćanja, bez potrebe obavještenja od strane Federalnog ministarstva finansija o takvoj obavezi.

Članom 32. utvrđene su dodatne mjere u slučaju da kanton, grad ili općina kasne duže od 60 dana u izmirenju obaveza po osnovu indirektnog duga Federacije (privremena obustava transfera iz budžeta Federacije, zapljena i zadržavanje dijela prihoda sa Posebnog računa za raspodjelu prihoda od indirektnih poreza sa Jedinstvenog računa, aktiviranje drugih instrumenata osiguranja naplate, privremena obustava izdavanja garancija i stvaranja indirektnog duga za konkretnog dužnika, obustava izdavanja prethodne saglasnosti Federalnog ministarstva finansija iz člana 15. ovog zakona. Ovim članom se utvrđuju i mjere koje će poduzeti Federalno ministarstvo finansija u slučaju da obaveze po osnovu indirektnog duga Federacije ne izmiruju vanbudžetski korisnici i javna preduzeća.

Članom 33. utvrđene su rezervne mjere u slučaju da kanton, grad ili općina kasne u izmirenju obaveza prema drugim povjeriocima, odnosno u dugu koji ne predstavlja indirektni dug Federacije.

Član 34. propisuje odgovarajuću primjenu odredbi članova 32. i 33. ovog Zakona, odnosno poduzimanje dodatnih i rezervnih mjera od strane kantona, gradova i općina.

Članom 35. daje se ovlaštenje Federalnom ministarstvu finansija za otvaranje računa/podračuna u Centralnoj banci BiH za servisiranje vanjskog duga i plaćanje direktnih vanjskih garancija Federacije, a **članom 36.** se Federalno ministarstvo finansija ovlašćuje da zaključi agentski ugovor sa Centralnom bankom u svrhu servisiranja direktnog vanjskog duga Federacije.

Članom 37. propisuje se primjena odredbi čl. 35. i 36. ovog Zakona na kantone, gradove i općine.

Poglavlje IV. (Garancije) odnosi se na izdavaoce i tražioce garancija, namjenu garancija, ograničenja za izdavanje garancija, propisuje procedure za izdavanje garancija, obavezu Federacije, kantona, gradova i općina da uspostave Garancijski fond, obavezu praćenja garancija i plaćanja po osnovu garancija Federacije, kantona, gradova i općina, te naplatu potraživanja po osnovu izdatih garancija Federacije, kantona, gradova i općina i prestanak garancija.

Član 38. propisuje da se garancije Federacije, kantona, grada ili općine mogu izdati samo u skladu sa uslovima definiranim ovim Zakonom, utvrđuje kada se garancija pretvara u dug, te jasno propisuje da Federacija, kanton, grad i općina neće biti odgovorni za bilo kakva prijevremena plaćanja, izuzev ako su ih prihvatili u skladu sa uslovima garancije, te da otplatu neizmirenog garantovanog duga mogu vršiti isključivo u skladu sa planom otplate kredita.

Članom 39. definira se izdavalac garancije i tražilac garancije, te ko, u koje svrhe i kome može izdavati garancije vodeći računa o svrsi definiranoj članom 41. ovog Zakona.

Član 40. propisuje za koju namjenu Federacija, kanton, grad i općina mogu izdavati direktne i indirektno garancije, te u čiju korist može biti izdata indirektna garancija.

Članom 41. utvrđuje se u koju svrhu mogu biti izdate garancije, uz ograničenje prema kome Federacija, kanton, grad i općina ne mogu izdavati garancije kojima bi se garantovao novi dug namijenjen za refinansiranje i reprogramiranje postojećeg duga kod istog povjerioca.

Članom 42. se ročnost garancija vezuje za trajanje preuzete finansijske obaveze za koju se izdaje garancija, te za amortizaciju kapitalne investicije na koju se odnosi garancija.

Članovima 43. i 44 propisuje se način podnošenja zahtjeva za izdavanje garancije i obrazac zahtjeva, te daje ovlaštenje federalnom ministru finansija da propiše postupak izdavanja garancija, formu obrasca za izdavanje garancije, dokumentaciju koja treba biti dostavljena uz zahtjev za izdavanje garancije, kriterije podobnosti tražioca garancije, dokumentaciju koju je potrebno dostaviti Vladi Federacije, vladi

kantona, gradonačelniku, odnosno načelniku uz nacrt odluke o izdavanju garancije, preporučeni elementi sporazuma ili izjave o garanciji, način obračuna i naplate premije i provizije za garanciju i vremenski rok u kom je tražilac garancije obavezan izvršiti plaćanje premije i provizije. Ovim članovima se također daje ovlaštenje kantonima, gradovima i općinama da propišu postupak i druge elemente od značaja za izdavanje garancija kantona i grada, odnosno općine.

Član 45. utvrđuje postupak donošenja odluke o izdavanju garancije Federacije, kantona, grada, odnosno općine. Ovom odredbom je propisano da Federalno ministarstvo finansija ima obavezu utvrditi nivo rizika kojem se Federacija izlaže ukoliko se garancija odobri, a sve u skladu sa kriterijima, metodologijom i procedurom za procjenu rizika koje propisuje Federalno ministarstvo finansija, vodeći pritom računa o državnoj pomoći. Prilikom utvrđivanja rizika, Federalno ministarstvo finansija može zatražiti eksterno ekspertno mišljenje. Ovim članom se utvrđuju i rokovi u kojima Federalno ministarstvo finansija Vladi dostavlja informaciju o traženoj garanciji. Postupak donošenja odluke o izdavanju garancije na način propisan ovim članom, u skladu sa vlastitim kriterijima, metodologijom i procedurom za procjenu rizika, provodi se u kantonu, gradu i općini.

Procedure praćenja procesa izdavanja garancija Federacije utvrđuju se propisom koji donosi Federalno ministarstvo finansija (**član 46**). Kantoni, gradovi i općine dužni su donijeti propis kojim se utvrđuju procedure praćenja izdavanja garancija kantona, grada, odnosno općine, u skladu sa ovim Zakonom.

Član 47. utvrđuje uslove koji moraju biti ispunjeni prije potpisivanja ugovora o izdavanju garancije, a **član 48.** propisuje izdavanje i stupanje na snagu garancija.

Članom 49. propisuje se primjena odredbi čl. 45. do 48. ovog zakona na kantone, gradove i općine.

Članom 50. propisuje se obaveza uspostave Garancijskog fonda u Federaciji, kantonu, gradu i općini, kao posebnog budžetskog fonda sa podračunom u okviru Jedinstvenog računa Trezora namijenjenog za plaćanje po aktiviranim garancijama i uređuje se njegov status. Također se utvrđuje obaveza planiranja finansiranja i održavanja Garancijskog fonda te proračunom obvezno planiranje sredstava Garancijskog fonda do visine ukupnih potencijalnih obaveza koje dospijevaju u toj godini.

Članom 51. daje se ovlaštenje Vladi Federacije da donese propis kojim se utvrđuje uspostavljanje, način finansiranja i upravljanja Garancijskim fondom Federacije, iznos i način naplate administrativne takse, način obračuna i naplate provizije i premije rizika, dinamika njegovog punjenja, te minimalni nivo pokrivenosti garantovanog, a neotplaćenog duga, dok se ukupna vrijednost i struktura fonda utvrđuju Zakonom o izvršenju budžeta. Garancijski fond Federacije bi bio uspostavljen kao poseban budžetski fond sa podračunom u okviru Jedinstvenog računa Trezora Budžeta Federacije i bio bi namijenjen za plaćanje po aktiviranim garancijama koje je izdala Federacija. Planiranje finansiranja i održavanja Fonda bi bilo u nadležnosti Vlade Federacije. Sredstva Fonda bi se akumulirala uplatama provizija i premija rizika, namjenskih novčanih depozita, administrativnih taksi prihoda od investiranja raspoloživih sredstava Fonda na otvorenom tržištu, sredstava iz budžeta Federacije, sredstava proisteklih iz naplaćenih potraživanja po osnovu aktiviranih garancija Federacije, te ostalim uplatama ako je to potrebno. Ukupna vrijednost i struktura Fonda trebala bi se utvrđivati Zakonom o izvršenju budžeta Federacije, s tim da bi se akumuliranje sredstava vršilo prema propisanoj dinamici s ciljem dostizanja minimalnog iznosa u fondu.

Uspostava i upravljanje Garancijskim fondom kantona, grada i općine utvrđuju se posebnim propisom kantona, grada, odnosno općine, a njegova vrijednost i struktura utvrđuju se zakonom o izvršenju budžeta kantona, odnosno odlukom o izvršenju budžeta grada i općine.

Prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje garancije, kao bespovratna naknada za fiksne i varijabilne administrativne troškove u procesuiranju zahtjeva, naplaćuje se i uplaćuje u Garancijski fond administrativna taksa (**član 52**), u iznosu koji se utvrđuje propisom Vlade Federacije, odnosno propisom koji donosi kanton, grad i općina. U korist Garancijskog fonda uplaćuju se i provizija i premija rizika. Bespovratna provizija se obračunava u procentu na iznos garancije i naplaćuje se prije izdavanja garancije. Premija rizika je proporcionalna nivou rizika i iskazuje se u procentu od iznosa duga na koji se izdaje garancija. Procenat premije rizika se utvrđuje jednokratno prilikom odobravanja izdavanja garancije, a premija rizika se utvrđuje i naplaćuje godišnje, primjenom utvrđenog procenta na ostatak duga koji garancija pokriva. Propisom koji donosi Vlada Federacije utvrdila bi se provizija u određenom

procentualnom iznosu u odnosu na iznos garancije. Istim propisom bi se propisao i procent premije rizika, uređio način naplate, te procjena adekvatnosti premije rizika.

Raspoloživa sredstva Garancijskog fonda mogu se investirati u skladu sa propisima o investiranju javnih sredstva i propisom Vlade Federacije, odnosno propisom kantona, grada i općine (**član 53.**)

Članom 54. utvrđena je identična obaveza primjene čl. 50. do 53. ovog Zakona za kantone, gradove i općine.

Član 55. propisuje obavezu za Federalno ministarstvo finansija da prati i analizira portfolio izdatih garancija Federacije, te da ima pravo vršiti ad-hoc reviziju ili pregled, pri čemu se tražilac garancije, odnosno dužnik obavezuje staviti na raspolaganje sve tražene informacije i dokumentaciju. Federalno ministarstvo finansija obavlja i godišnji pregled svih izdatih garancija Federacije (**član 56**). Identičnu obavezu praćenja, analize izdatih garancija kantona, gradova, odnosno općina imaju kantoni, gradovi i općine.

Članom 57. uređuje se plaćanje na osnovu garancija Federacije, a **članom 58.** utvrđena je identična obaveza za kantone, gradove i općine da prate garancije kantona, gradova, odnosno općina.

Članovima 59. do 62. regulira se postupak naplate potraživanja na osnovu izdatih garancija Federacije, kantona, gradova i općina.

Članom 59. uređuje se regresno pravo i naplata potraživanja u cilju povrata svih iznosa plaćenih po osnovu izdatih garancija. Daje se ovlaštenje Federalnom ministarstvu finansija, kantonu, gradu, odnosno općini da posebnim propisom utvrđuju postupak naplate potraživanja po osnovu izdatih garancija, te daje ovlaštenje za provođenje procesa naplate potraživanja u sklopu kojeg je i ovlaštenje za obračun i naplatu zatezne kamate na sve iznose plaćene povjeriocu po osnovu izdate garancije.

Članom 60. propisane su mjere koje se mogu koristiti u postupku naplate potraživanja na osnovu izdatih garancija (restrukturiranje zaduženja; aktiviranje mjenica dužnika; aktiviranje dodatnih kolaterala; zapljena javnih sredstava dužnika), te data mogućnost da se u procesu naplate potraživanja angažira eksterno lice odgovarajuće stručnosti, kvalifikacija i iskustva u cilju doprinosa efikasnosti procesa.

Član 61. uređuje prijenos potraživanja i propisuje da se u slučaju sporova u vezi sa garancijama koje se odnose na ino kredite primjenjuje domaće zakonodavstvo.

Članom 62. utvrđena je identična obaveza primjene člana 59. do 61. ovog Zakona za kantone, gradove i općine

Članom 63. propisano je da garancija prestaje kada dužnik otplati zajam na koji se odnosi garancija, po isteku roka garancije i kad su izvršene uplate u skladu sa uvjetima iz garancije, uređuje da prestanak garancije Federacije konstatira i evidentira Federalno ministarstvo finansija, te obavezuje kantone, gradove i općine na isto.

Poglavljem V. (Evidencije i izvještavanje) propisuje se obaveza uspostavljanja i vođenja evidencije o dugu i garancijama i propisuje obveznici dostavljanja podataka.

Obaveza Federacije, kantona, grada i općine da uspostave i vode evidencije o dugu i garancijama iz njihove nadležnosti propisana je **članom 64.**, a sadržaj evidencija, uređenje načina vođenja evidencija, postupak i rokovi dostavljanja i evidentiranja podataka o dugu i garancijama, kao i druge elemente od značaja za izvještavanje o dugu i garancijama, u skladu sa ovim Zakonom, uređiti će se propisom koji donosi federalni ministar finansija (**član 70.**).

Članom 65. utvrđena je obaveza kantona, gradova i općina da Federalno ministarstvo finansija informišu i dostavljaju mu podatke o svom dugu, kao i o ukupnom dugu javnih preduzeća iz njihove nadležnosti.

Federalnom ministarstvu finansija podatke dostavljaju (čl. 66, 67, i 68.) vanbudžetski korisnici Federacije, kantona, grada, odnosno općine, javne zdravstvene ustanove i javna preduzeća iz nadležnosti Federacije.

Članom 66. propisano je da vanbudžetski korisnici kantona, grada, odnosno općine, podatke o svom dugu dostavljaju istovremeno i kantonalnom ministarstvu finansija, odnosno službi za finansije grada, odnosno općine.

Članom 69. obavezuje se Federalno ministarstvo finansija da o dugu i garancijama u Federaciji izvještava nadležne institucije Bosne i Hercegovine.

Članom 70. daje se ovlaštenje ministru finansija da donese pravilnik kojim se utvrđuje sadržaj evidencija iz člana 64. Zakona, uređuje način izvještavanja, postupak i rokove dostavljanja podataka o dugu i garancijama iz članova 65., 66. i 67. Zakona, te druge elemente od značaja za izvještavanje i upravljanje dugom. Obaveza izvještavanja i objavljivanja informacija o dugu i garancijama, odnosno obaveza Federalnog i kantonalnih ministarstava finansija, te gradova i općina da sačinjavaju i objavljuju kvartalne izvještaje o dugu i garancijama, kao i godišnje izvještaje o upravljanju dugom utvrđena je **članom 71.**, dok se **članom 72.** daje ovlaštenje Federalnom ministarstvu finansija za donošenje propisa kojim će se utvrditi minimalan sadržaj, način i rokovi dostavljanja izvještaja i objavljivanja informacija o dugu i garancijama javnog sektora u Federaciji.

Poglavlje VI. (Gornje granice i upravljanje dugom) uređuje gornje granice javnog duga i garancija, granice izloženosti Federacije, kantona, grada i općine po osnovu indirektnog i neotplaćenog garantovanog duga i upravljanje dugom.

Članovima 73. i 74. utvrđuju se gornje granice javnog duga i garancija, te mjere za stabilizaciju ukupnog javnog duga.

Granice ukupnog javnog duga Federacije (**član 73.**):

- do 60% BDP-a Federacije,
- ako dostigne 50% BDP – Federalno ministarstvo finansija informiše Vladu Federacije i predlaže mjere za optimizaciju upravljanja javnim dugom,
- ako dostigne 55% BDP-a - Federalno ministarstvo finansija informiše Vladu Federacije i predlaže dodatne mjere za optimizaciju upravljanja javnim dugom, uključujući smanjenje tekućih rashoda dok se udio javnog duga Federacije u BDP-u Federacije ne svede ispod 55% izuzev u slučaju prirodnih nepogoda, tehničko-tehnoloških nesreća, znatnog pogoršanja ekonomskog rasta, pogoršanja sigurnosne situacije,
- ako dostigne 58% BDP-a, dodatno povećanje ukupnog javnog duga Federacije moguće je samo uz odobrenje Parlamenta Federacije.

Ukupna vrijednost neotplaćenog garantovanog duga Federacije, kantona, gradova i općina, ne može biti veća od 15% BDP-a Federacije (**član 74.**).

Članovima 75. i 76. utvrđuju se gornje granice javnog duga i izdavanja garancija kantona, gradova i općina u odnosu na prosječne redovne prihode ostvarene u posljednje tri fiskalne godine:

- ukupan javni dug (uključujući i neotplaćeni garantovani dug) kantona može iznositi najviše do iznosa prosječnih redovnih prihoda, a grada i općine najviše do dvostrukog iznosa prosječnih redovnih prihoda budžeta grada;
- novo zaduženje ili izdavanje garancije kantona je moguće ukoliko iznos servisiranja duga i potencijalnog duga koji dopijeva u svakoj narednoj godini, uključujući i servisiranje za predloženo novo zaduženje ili izdavanje garancije ne prelazi 15% prosječnih prihoda, dok taj limit za gradove i općine iznosi do 20% prosječnih redovnih prihoda, s tim da iznos servisiranja duga koji se alokira na budžet kantona, grada, odnosno općine može iznositi najviše do 15% prosječnih redovnih prihoda.

Članom 77. definiraju se isključena ograničenja za investicije iz oblasti poboljšanja energetske efikasnosti i za predfinansiranje projekata koji se finansiraju ili sufinansiraju iz sredstava Evropske unije do iznosa ukupno prihvatljivog troška projekta pod uslovom da se primljena sredstva Evropske unije koriste za otplatu duga nastalog za predfinansiranje prihvatljivih troškova projekta.

Članom 78. ograničava se pojedinačna izloženost Federacije po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantovanog duga na način da pojedinačna izloženost Federacije prema svakom kantonu može iznositi do 50% prosječnih pojedinačnih redovnih prihoda kantona ostvarenih u prethodne tri fiskalne godine, a prema gradu i općini do prosječnih redovnih pojedinačnih prihoda grada, odnosno općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine, u okviru čega izloženost Federacije prema kantonu, gradu ili općini u odnosu na servis indirektnog duga i neotplaćenog garantovanog duga koji dopijeva u svakoj narednoj godini može iznositi najviše do 10% prosječnih redovnih prihoda kantona, grada, odnosno općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.

Članom 79. ograničava se pojedinačna izloženost Federacije prema jednom pravnom licu ili jednoj grupi povezanih pravnih lica (do 10% BDP-a) i prema jednom sektoru (do 20% BDP-a).

Članom 80. se pojedinačna izloženost kantona po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantovanog duga prema jednom pravnom licu ograničava na 30% prosječnih redovnih pojedinačnih prihoda kantona ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine, dok pojedinačna izloženost grada i općine ne može biti veća od 30% u odnosu na dvostruke prosječne redovne pojedinačne prihode grada odnosno općine.

Članom 81. utvrđuje se nadležnost za upravljanje dugom.

- Federalno ministarstvo finansija upravlja dugom Federacije i nadzire ga, daje saglasnost za nova zaduženja kantona, gradova i općina, federalnih vanbudžetskih korisnika, kao i javnih preduzeća iz nadležnosti Federacije, s tim da je saglasnost za zaduživanje potrebna samo onim javnim preduzećima koja su posljednje dvije godine uzastopno iskazala negativan finansijski rezultat, te nadzire dug i zaduživanje ostalih javnih preduzeća iz nadležnosti Federacije.
- Ministarstvo finansija kantona upravlja dugom kantona, nadzire dug i daje saglasnost za nova zaduženja vanbudžetskih korisnika kantona i javnih preduzeća iz nadležnosti kantona, s tim da je saglasnost za zaduživanje potrebna samo onim javnim preduzećima koja su posljednje dvije godine uzastopno iskazala negativan finansijski rezultat, te nadzire zaduživanje ostalih javnih preduzeća iz nadležnosti kantona.
- Služba za finansije grada upravlja dugom grada, nadzire dug i nova zaduženja vanbudžetskih korisnika grada i javnih preduzeća iz nadležnosti grada. Gradonačelnik daje saglasnost za nova zaduženja vanbudžetskih korisnika grada i javnih preduzeća iz nadležnosti grada, s tim da je saglasnost za zaduživanje potrebna samo onim javnim preduzećima koja su posljednje dvije godine uzastopno iskazala negativan finansijski rezultat.

Članom 82. utvrđeni su ciljevi upravljanja dugom, a **članom 83.** obaveza Vlade Federacije BiH da usvaja strategiju upravljanja dugom koja se zasniva na utvrđenim ciljevima. Vlada Federacije usvojenu strategiju upravljanja dugom dostavlja Parlamentu Federacije. Na usvojenoj strategiji upravljanja dugom zasnivaju sve operacije zaduživanja i upravljanja dugom.

Strategija upravljanja dugom dostavlja se Vladi u roku koji je Zakonom o budžetima u Federaciji Bosne i Hercegovine i Uredbom o načinu i kriterijima za pripremu, izradu i praćenje realizacije programa javnih investicija („Službene novine Federacije BiH“, broj: 106/14, 27/19, 104/22 i 17/24) utvrđen kao rok za dostavljanje Vladi Prijedloga programa javnih investicija.

Članom 84. propisana je obaveza i utvrđen rok usvajanja godišnjeg plana zaduživanja zasnovanog na usvojenoj strategiji upravljanja dugom, usvojenom budžetu i prognozama novčanih tokova.

Članom 85. obavezuje se Federalno ministarstvo finansija da priprema godišnji izvještaj o upravljanju dugom Federacije, propisuje se minimalan sadržaj izvještaja, utvrđuje rok za njegovo dostavljanje Vladi Federacije i obaveza njegovog objavljivanja na internet stranici Federalnog ministarstva finansija.

Članom 86. daje se ovlaštenje Vladi Federacije da imenuje Savjetodavnu komisiju za dug koji se biraju ispred institucija: Federalnog ministarstva finansija, kantonalnog ministarstva finansija i gradova i općina i ekonomskih fakulteta. Vlada Federacije BiH rješenjem o imenovanju utvrđuje njene zadatke i nadležnosti, a poslovníkom o radu Komisije detaljnije se uređuju prava i obaveze članova Komisije.

Član 87. odnosi se na obavezu Federalnog ministarstva finansija da najmanje jednom u pet godina angažira eksternog revizora u cilju provjere djelotvornosti i efikasnosti operacija upravljanja dugom i djelotvornosti sistema interne kontrole.

Poglavlje VII. (Nadzor)

Članom 88. propisano je da nadzor nad primjenom ovog Zakona vrše Federalno ministarstvo finansija i ministarstva finansija kantona, što je u saglasnosti sa članom 79. Zakona o budžetima prema kome poslove budžetskog nadzora obavljaju, po službenoj dužnosti, budžetski inspektori koji su ovlašteni službenici Ministarstva finansija odnosno kantonalnih ministarstava finansija.

Poglavlje VIII. (Kaznene odredbe)

Članom 89. utvrđuju se prekršajne kazne za pravno i odgovorno lice u slučaju postupanja suprotno odredbama ovog zakona.

Poglavlje IX. (Prijelazne i završne odredbe)

Prijelaznim i završnim odredbama utvrđuju se rokovi za donošenje provedbenih propisa (**član 90.**), rokovi za usklađivanje drugih zakona i propisa sa ovim zakonom, kao i usklađivanje internih akata, vanbudžetskih korisnika, javnih preduzeća i javnih zdravstvenih ustanova sa odredbama ovog Zakona (**član 91.**), tretman konačne alokacije vanjskog duga koja je nastala prije stupanja na snagu Zakona o zaduživanju, dugu i garancijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 52/05), Zakona o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine i ovog Zakona (**član 92.**), te prestanak važenja Zakona o dugu, zaduživanju i garancijama Federacije BiH objavljenog u „Službenim novinama Federacije BiH“ br. 86/07, 24/09, 44/10 i 30/16 (**član 93**) i stupanje na snagu ovog Zakona (**član 94.**).

V. FINANSIJSKA SREDSTVA

Za provođenje ovog Zakona nije potrebno osigurati posebna sredstva u budžetima s obzirom da samo njegovo usvajanje ne predstavlja novu finansijsku obavezu po budžet, već da finansijske obaveze provedbom ovog Zakona mogu nastati isključivo na osnovu pojedinačnih odluka o zaduženju i izdavanju garancije, a iste sadrže precizirane uslove zaduživanja i izdavanja garancija, kao i s tim povezane fiskalne rizike po budžet.

Iako provođenje Zakona ne podrazumijeva osiguranje posebnih sredstava u budžetima, onaj nivo vlasti koji se opredijeli za izdavanje garancija dužan je uspostaviti i održavati Garancijski fond koji će zahtijevati finansijska sredstva u skladu sa dinamikom utvrđenom aktom o uspostavljanju Garancijskog fonda kako u Federaciji, tako i u kantonima, gradovima i općinama.